

PERIODICALS

NEWSPAPER – DO NOT DELAY – Date Mailed 05-09-2016

ŠIAME NUMERYJE:

„Gintarinio obuoliuko“ laureatė
– Neringa Willis – 5 psl.

Paslaptingasis Paganini:
operetės belaukiant – 7 psl.

DRAUGAS
Mano laikraštis
nuolatinis,
patikimas,
mus rišantis.

Kardinolas P. Parolin:

„Tikiuosi, kad atvykau praminti popiežiui kelio“

Į popiežiaus pasiuntinio kardinolo P. Parolin aukojamas šv. Mišias Katedros aikštėje susirinko didelė minia žmonių.

Gedimino Savickio nuotr.

Sekmadienį Katedros aikštėje Vatikano valstybės sekretorius kardinolas Pietro Parolin vadovavo šv. Mišioms. Prieš šv. Mišias vyko tikinčiųjų procesija Gedimino prospektu. Procesija ir Mišiomis baigėsi Nacionalinis gailestingumo kongresas. Gegužės 7–9 dienomis Lietuvoje lankėsi popiežiaus pasiuntinys kardinolas Pietro Parolin buvo pirmą kartą po 1993-ųjų Jono Pauliaus II vizito į Lietuvą atvykęs aukščiausio rango Vatikano valstybės pareigūnas. Antrasis asmuo po popiežiaus Vatikano valstybės

sekretorius kardinolas P. Parolin po valstybinio vizito Lietuvoje išvyko į Latviją bei Estiją.

Arkivyskupas Gintaras Grušas Mišių pradžioje dėkojo kardinolui Parolin už apsilankymą ir prašė perduoti popiežiui Pranciškui, jog jis nekantriai laukiamas Lietuvoje. Pamoksle kardinolas P. Parolin perdavė popiežiaus Pranciškaus sveikinimus. „Jis tikrai už jus meldžiasi, yra arti jūsų dvasioje ir meldžia jums gausių Dievo palaiminimų“, – sakė kardinolas. – 9 psl.

Vatikano valstybės sekretorius:

Nereikėtų bijoti pabėgėlių antplūdžio

Prezidentė D. Grybauskaitė: Šventojo Sosto palaikymas svarbus Europai ir Lietuvai.

Roberto Dačkaus nuotr.

Vatikano valstybės sekretorius kardinolas Pietro Parolin tęsdamas vizitą Lietuvoje pirmadienį susitiko su Prezidente Dalia Grybauskaite, Seimo pirmininke Loreta Graužiniene, užsienio reikalų ministru Linu Linkevičiumi, aplankė Sausio 13-osios memorialą, Genocido aukų muziejų.

Popiežiaus pasiuntinys teigė, kad valstybės neturėtų bijoti pabėgėlių antplūdžio ir kvietė dialogui su skirtingų kultūrų ir religijų atstovais. Tai Vatikano valstybės sekretorius P. Parolin sakė po susitikimo su Prezidente. Pasak P. Parolin, žmogiškumas yra toji savybė, kuri visus vienija.

„Manau, kad baimė yra pati blogiausia patarėja visais klausimais. Mes negalime veikti spaudžiami baimės. Be abejo, turime problemų su migrantais – tai nėra lengva, visi tą žinome. Integracijos problema yra reali, kadangi esame skirtingų kultūrų, religijų, gyvenimo patirčių. Tačiau kas visus vienija – tai žmogiškumas. Visi esame žmogiškos būtybės. Tą suvokdami, galime atrasti bendrų taškų. Ir tai yra iššūkis, į kurį turime atsakyti“, – sakė Vatikano atstovas.

Prezidentė jam įteikė valstybinį apdovanojimą už indėlį plėtojant Lietuvos ir Vatikano santykius.

– 9 psl.

Aš nemoku tylėti, kai manyje kalba širdis – Fiodoras Dostojevskis

Po ranka – trys mozaikos gabaliukai: Birutė Putrius „Paklydę paukščiai“, Upton Sinclair „Raistas“ ir www.tapatybe.lt.

„Paklydusius paukščius“ jau beveik baigiu skaityti. Knyga įdomi, bet čia jos neaptarsiu. Ją beskaitant atmintyje iškilo visas glėbys joje aprašomų vietovių ir patyrimų. Knygoje romano forma aprašoma šeštojo dešimtmečio ir vėlesni išgyvenimai Čikagoje. Autorės nepažįstu, bet knygą skaitydamas ne vienoje vietoje pasijutau lyg buvęs kartu. Į Ameriką atvykau 1950 m. liepos mėnesį. Atvažiavome į Cicero miestelį prie Čikagos, bet netrukus išsikėlėme į Brighton Parko rajoną Čikagoje, kur mus į savo vargingą namelį laikinai priėmė geraširdis lietuvis senukas. Pagaliau atradome butą Town of Lake rajone, prie Šv. Kryžiaus bažnyčios. Ten, vėjui pučiant iš rytų, uostydavome iš gyvulių skerdyklų ateinančią smarvę. Tokiomis dienomis, nors ir karštą vasaros dieną, neturėdami oro šaldymo patogumų, uždarinėdavome visus langus. Už keleto metų išsikėlėme į lietuvių „rojų“ – Marquette Parko rajoną. Nusipirkome namelį Troy gatvėje, vos kvartalą nuo „Nabisco“ kepyklos, esančios prie Kedzie ir 73 gatvių sankryžos. Ta kepykla knygoje aprašyta gana teigiamai. Vėjui pučiant iš vakarų (taip dažniausiai ir būdavo), lauke, prie savo namelio sėdėdami, ir mes galėjome užuosti malonų šviežių pyragaičių kvapą. Juokaudami sakydavome, kad tereikia tik pieno stiklinės, ir be jokių kalorijų galima pasistiprinti.

Knygoje minimos užėigos, aludės bei restoranėliai, susispietę prie 69-osios gatvės ir kitur. Kitoje vietoje aprašoma lietuvių jaunimo stovykla. Pradžioje atrodė, kad gal turėta mintyje Dainava, bet ne. Ten būta Rako skautų stovyklos prie Custer, MI, nors to aiškiai nepasakoma. Kitoje vietoje minimas lietuvis vyskupas iš Kauno, po karo atvykęs į Čikagą. Knygoje jis nevadinamas vysk. Vincentu Brizgiu, bet kita – sugalvota pavarde. Mano nustebimui neminimi „Sandūnai“, esantys prie Bevery Shores, IN. Vietoje to skaitytojai supažindinami su Union Pier kurortiniu miesteliu, esančiu kiek toliau į rytus nuo „Sandūnų“, jau Michigano valstijoje. Ir aš ten buvau, alų, vyną gėriau!

Grįžkime vėl į Town of Lake rajoną Čikagoje. Ten gyvenome 4528 South Paulina gatvėje. Šalia to namo buvo kitas, kuriame buvo užėiga, paprasta, lietuvių rankose esanti aludė. Tai reiškia, kad savininkas ir klientai buvo lietuviai. Čia tik įvadas pasigyrimui, kad už keleto namų į pietus – 4558 S. Paulina – buvo istorinė įžymybė. Tai buvusio Juozapo Kuszleiko saliuonas, išgarsėjęs Upton Sinclair knygoje „The Jungle“ (lietuviškai „Raistas“). Tame saliuone vyko knygoje aprašytų lietuviškų vestuvių puota. Mano ten gyventu laiku už poros blokų buvo Šv. Kryžiaus bažnyčia, pora maisto krautuvėlių, keleatas saliuonų ir pora laidotuvių namų – gyvenimo pabaigai. Visos išvardintos įstaigos buvo lietuvių, išskyrus vienus laidotuvių namus, kuriuos valdė turbūt lenkai. Birutės Putrius knygoje kruopščiai aprašytas toje apylinkėje kasmet vykęs karnavalas „Back of the Yards“. Pastarasis reiškė „back of the stock yards“ (skerdyklų pašonės karnavalas). Vienais metais ir aš ten pasimaišiau, bet nieko nepirkau, nes kišenės buvo tuščios. Neseniai spaudoje skaičiau, kad prof. Giedrius Subačius bent porą kartų per metus vadovauja ekskursijoms, kurių metu vaikščiojama Upton Sinclair romane aprašytomis vietovėmis ir lankomi ten minimi objektai, įskaičiuojant ir tą mano pašonėje buvusį vestuvių puotos saliuoną.

Paminėjau porą lietuviškumą liečiančių temų. Pabaigai palikau dar gana naują įvykį. Iš tikrųjų jis prasidėjo prieš trejetą metų, bet man su juo visai ne-

Kasdienė mozaika – visko po truputį

ROMUALDAS KRIAUCIŪNAS

tikėtai teko susipažinti vos prieš keletą dienų. Kalbu apie internetinę „Pasaulio lietuvių žinių“ laidą, randamą www.tapatybe.lt. Išeivijai skirta televizijos stotis LRT LITUANICA pirmąją laidą į pasaulį paleido 2013 m. kovo mėn. 9 d. „Praėjo tie laikai, kai geografinės sienos griežtai skyrė šalis ir bendruomenes. Žmonės dabar ne tokie užsisklendę kaip Viduramžiais ar net kaip prieš keliolika metų, – šitikinę laidos vedėjas Modestas Mastavičius. – Pasaulyje ryškėja tendencija jungtis, šiandien žmogus tampa pasaulio piliečiu. Tačiau iš kitos pusės globalizuotoje visuomenėje atsiskleidė poreikis išsaugoti originalių kultūrų įvairovę, savitumą ir etninį paveldą“, – pirmosios laidos išvakarėse rašė www.lietuve.lt.

Toliau rašyta, kad laidose bus mėginama atsakyti į klausimą: kas yra ta tapatybė LT? Ieškant atsakymų laidos pasakoja apie pasaulį Lietuvoje ir Lietuvą pasaulyje. Norima dalintis lietuvių sėkmės iš-

torijomis. Paminėsiu porą tokių laidų. 2016.04.09 laidoje daug dėmesio – gal 15 minučių – buvo skirta lietuvių laikraščiu „Draugas“. Ten apie „Draugo“ istoriją bei šių dienų aktualijas kalbėjo maketuotojas Jonas Kuprys, vyr. redaktorė Ramunė Lapas ir nuolatinis bendradarbis Raimundas Lapas. Reikia viltis, kad toks profesionalus ir išsamus pristatymas ne tik supažindins žiurovus su daugiau kaip šimtą metų turinčiu „Draugu“, bet gal vieną kitą paskatins ir jį užsiprenumeruoti.

Kitoje laidoje (2016.04.30) bent pusė programos laiko buvo duota dr. Astai Balkutei. Šiuo metu ji yra Mykolo Romerio universiteto dėstytoja. Įdomiai pristatytas jos gyvenimo kelias. Gimusi Dzūkijoje ir aukštuosius mokslus baigusi Lietuvoje, ji, nieko nepažindama, atvyko į Purdue universitetą West Lafayette, IN. Ten įsigijo daktaro laipsnį ir sukaupe daug patirties apie Amerikos švietimo sistemą. Atliekamu laiku ji domėjosi Amerikos kultūra, ypač indėnų istorija bei papročiais. Studijuodama ji greitai atrado didesnę lietuvių telkinį Indianapolis mieste. Tuo pačiu ji tapo darbščia darbuotoja Purdue universiteto aplinkoje esančioje lietuvių grupėje. Smagu, kad ji gautą mokslą ir sukauptą patirtį grąžino Lietuvai ir kad www.tapatybe.lt apie tai pranešė.

PLB siūlo Pilietybės įstatymo pataisą

Pasaulio Lietuvių Bendruomenė (PLB), dėkodama LR ministrui pirmininkui Algirdui Butkevičiui už socialdemokratų partijos sprendimą neskelbti referendumo dėl dvigubos pilietybės įteisinimo, pabrėžia, kad PLB pritaria diskusijoms šia tema ir siūlo sudaryti darbo grupę, kuri ištirtų LR Pilietybės įstatymo 7 straipsnio papildymo galimybę ir parengtų pilietybės įstatymo papildymo projektą.

„Pabrėžiame, kad Lietuvos Respublikos pilietybė turėtų būti išsaugoma, įgijus kitos šalies pilietybę, asmenims (taip pat jų palikuonims – vaikams, vaikaičiams ir provaikaičiams), kurių tėvai, seneliai ar jie patys buvo Lietuvos piliečiai iki TSRS okupacijos pradžios – 1940 m. birželio 15 d. ir išvyko iš nepriklausomos Lietuvos po 1990 m. kovo 11 d. tikėdamiesi neprarasti Lietuvos pilietybės. Šis mūsų siūlomas atskiros atvejo apibrėžimas apribotų besikreipiančių dėl dvigubos pilietybės asmenų skaičių ir numatytų vidinius saugiklius bei stabdžius“, – sakoma PLB pirmininkės Dalios Henke laiške premjerui.

Pagal Lietuvos Respublikos Konstitucijos I skirsnio 12 straipsnį „Pilietybės įgijimo ir netekimo tvarką nustato įstatymas“.

Siūlome papildyti LR Pilietybės įstatymo 7 straipsnį, prie jau esančių 9 išimčių (nuo š. m. liepos 1 d. prisideda dar viena išimtis, kuri numato galimybę už nuopelnus Lietuvai išlaikyti pilietybę) pridėdant dar vieną grupę, kurios formuluotė pateikta viršuje.

LIETUVOS RESPUBLIKOS PILIETYBĖS ĮSTATYMAS (Padėtis: 26.04.2016),

II SKYRIUS
7 straipsnis. Atvejai, kai Lietuvos Respublikos pilietis gali būti kartu ir kitos valstybės pilietis

Lietuvos Respublikos pilietis gali būti kartu ir kitos valstybės pilietis, jeigu jis atitinka bent vieną iš šių sąlygų:

1. Lietuvos Respublikos pilietybę ir kitos valstybės pilietybę įgijo gimdamas;
 2. yra asmuo, išstremtas iš okupuotos Lietuvos Respublikos iki 1990 m. kovo 11 d. ir įgijęs kitos valstybės pilietybę.
 3. yra asmuo, pasitraukęs iš Lietuvos iki 1990 m. kovo 11 d. ir įgijęs kitos valstybės pilietybę.
 4. yra 2 ar 3 punkte nurodyto asmens palikuonis.
 5. sudarydamas santuoką su kitos valstybės piliečiu dėl to savaime (*ipso facto*) įgijo tos valstybės pilietybę;
 6. yra asmuo, kuriam nesukako 21 metai, jeigu jis yra įvaikintas Lietuvos Respublikos piliečių (piliečio) iki tol, kol jam sukako 18 metų, ir dėl to įgijęs Lietuvos Respublikos pilietybę pagal Pilietybės įstatymo 17 straipsnio 1 dalį;
 7. yra asmuo, kuriam nesukako 21 metai, jeigu jis, Lietuvos Respublikos pilietis, iki kol jam sukako 18 metų, įvaikino kitos valstybės piliečiai (pilietis) ir dėl to jis įgijo kitos valstybės pilietybę;
 8. Lietuvos Respublikos pilietybę įgijo išimties tvarka, būdamas kitos valstybės pilietis;
 9. Lietuvos Respublikos pilietybę įgijo turėdamas pabėgėlio statusą Lietuvos Respublikoje.
- Tai traktuojame kaip jau turėtos Lietuvos pilietybės išsaugojimą. Kaip matome, Pilietybės įstatyme jau yra daromos išimtys, tik lietuviai išvykę po 1990 metų negali išlaikyti pilietybės. LR Konstitucinio Teismo išaiškinimai nebeatitinka šių laikų situacijos, nes dabar yra kitos aplinkybės, o ir pats išaiškinimas kelia abejonių.
- Valstybė netenka kiekvienais metais apie 800 savo piliečių (Migracijos departamento 2015 m. duomenys), o esame maža valstybė ir viena nedaloma tauta, nesvarbu, kur begyventume ir kokią pilietybę turėtume. Labai svarbu šias laikus burti ir telkti lietuvius Lietuvai.

PLB valdybos info

DRAUGAS

(USPS-161000)

THE LITHUANIAN WORLD-WIDE NEWSPAPER

Published on Tuesday, Thursday and Saturday
except legal Holidays, Jan. 2nd, and Dec. 26th by
the Lithuanian Catholic Press Society,
4545 W. 63rd Str., Chicago, IL 60629-5532.

Tel.: 773-585-9500. Fax.: 773-585-8284

Periodical class postage paid at Chicago, IL
and additional mailing offices.
Subscription Rates: \$150.00.

GARBĖS PRENUMERATA \$250.00

JAV – metams \$150.00 • 1/2 metų \$80.00 • 3 mėn. \$57.00

Pirma klase: kasdien – \$340.00 • visos savaitės \$240.00

Kanadoje (USD): – metams \$390.00 • 1/2 metų \$210.00 • 3 mėn. \$110.00

Užsakant į Lietuvą ir kitas užsienio šalis oro paštu – metams \$615.00 • 1/2 metų \$315.00

Į Lietuvą reguliariu paštu – metams \$120.00 • 1/2 metų \$66.00

TIK ŠEŠTADIENIO LAIDA

JAV – metams \$95.00 • 1/2 metų \$70.00 • 3 mėn. \$48.00

Kanadoje (USD) – metams \$150.00 • 1/2 metų \$120.00 • 3 mėn. \$75.00

Užsakant į Lietuvą ir kitas užsienio šalis: oro paštu – metams \$220.00 • 1/2 metų \$120.00

Į Lietuvą reguliariu paštu – metams \$70.00

Mąžindami pašto išlaidas, pakvitavimų už prenumeratą nesiuočiame.

„Draugo“ prenumerata yra mokama iš anksto.

Administracija dirba kasdien, nuo 8:30 iki 4:30, šeštadieniais nedirba.

Redakcija dirba kasdien, nuo 7:00 iki 3:00, šeštadieniais nedirba.

Vyriausioji redaktorė –

Ramunė Lapas

vyr.redaktore@gmail.com

Kultūrinio šeštadienio priedo redaktorė –

Renata Šerelytė

rainbow.vilnius@gmail.com

Redakcija už skelbimų turinį ir kalbą neatsako. Skelbimų kainos atsiunčiamos gavus prašymą, ką nors skelbti. Redakcija straipsnius taiso savo nuožiūra. Nenaudotų straipsnių nesaugoja. Siunčiant prašome pasilikti kopiją.

Administracijos el. paštas:

skelbimai@draugas.org

administracija@draugas.org

„Mes – rusai, ir Dievas su mumis“. Ar tikrai toks „Meistro planas“?

ROSSETA
VINGEVIČIŪTĖ-WILBUR

Prieš kelis mėnesius „Draugas“ rašė apie Lietuvos Respublikos ambasadoje JAV kartu su Hudson institutu pristatytą lietuvių žurnalistų sukurtą filmą „Karas 2020: Rusijos informacinė agresija“.

Praėjusią savaitę Washingtonė išikūres Heritage institutas rodė latvių žurnalistų Sanitos Jembergos ir Ingos Springės kartu su kolegomis iš kitų Baltijos šalių sukurtą dokumentinį filmą „Meistro planas“. Turiu pripažinti, jog lietuvių filmas buvo gerokai įdomesnis, įtaigesnis ir artimesnis tam kas vyksta šandien, bet „Meistro planas“ atskleidė kitas Rusijos ideologinio karo puses. Pačioje filmo pradžioje rodoma, kaip jaunas įkaušęs rusas Rygos gatvėje rėkia: „Mes – rusai, ir Dievas su mumis“. Baltijos šalyse gyvena apie milijonas rusų, kurie čia buvo perkelti ar persikėlę pagal Sovietų valdžios vykdytą planą. Bet filmas – ne tik apie Baltijos šalių rusakalbius gyventojus ir įdomus ne tik tiems, kurie gyvena šalia jų.

Filmo peržiūroje dalyvavo Lietuvos, Latvijos ir Estijos ambasadoriai JAV, Rusijos politika besidomintys žurnalistai ir ekspertai.

Pastebėjau su šypsena, kad šiuo metu Amerikos sostinėje Baltijos šalims atstovaujantys ambasadoriai išties atrodo kaip „braliukai“, prisimenant Latvijos grupės „Cosmos“ nari 2007 m. skelbiant Eurovizijos balsavimo rezultatus lietuvių pavadinusį „braliukais“.

Latvijos ambasadorius Andris Razans pripažino, jog Baltijos šalys seniai žino, ką Rusija daro, klausimas tik – kokių veiksmų imtis, ir kol kas aiškaus atsakymo nėra.

Estijos diplomatinės misijos Washingtonė vadovas Eerik Marmei pabrėžė, jog Rusija naudoja informaciją, tiksliai, dezinformaciją, kaip įrankį ne tik prieš Baltijos šalis, todėl labai svarbu stiprinti Vakarų strateginę komunikaciją.

„Lietuva galbūt mažiau veikiama Rusijos propagandos, todėl, kad Lietuvoje yra gerokai mažesnė rusų bendruomenė nei Estijoje ar Latvijoje“, – aiškino Lietuvos ambasadorius Rolandas Kriščiūnas, bet, kita vertus, yra daug lietuvių, kurie jaučia nostalgiją sovietmečiui.

Filme nemažai dėmesio skiriama organizacijai „Pasaulis be nacizmo“, kurią 2010 metais įsteigė Borisas Spiegelis, Rusijos oligarchas ir Vladimirui Putinui artimas veikėjas. Beje, aktyviai šios tariamai antifašistinės tarptautinės organizacijos veikloje dalyvauja ir Algirdas Paleckis, prieš porą metų Washingtonė aiškinęs, jog tai lietuvių šaudė į savus 1991 m. Sausio 13-ąją...

Organizacija „Pasaulis be nacizmo“ skelbiasi kovojantis prieš nacizmo atgimimą Europoje, tačiau daugiausia dėmesio skiria Baltijos valstybėms ir Ukrainai ir siekia sukompromituoti šių šalių vyriausybes priklijuojant joms „fašistų“ etiketę.

Filme yra epizodas, kuriame „Pasaulis be nacizmo“ atstovai organizuoja „apskrito stalo“ konferenciją Ukrainoje, bet buvęs Ukrainos prezidentas Leonidas Kučma, perpratęs jų užmačias, atrežia, jog jie neturi teisės kištis į Ukrainos vidaus reikalus. Ir

Iš k.: Heritage instituto viceprezidentas James Carafano, Estijos ambasadorius Eerik Marmei, Latvijos ambasadorius Andris Razans, Lietuvos ambasadorius Rolandas Kriščiūnas, žurnalistės Sanita Jemberga ir Inga Springė. LR ambasados Washingtonė nuotr.

sako, jog Ukrainos žmonės, ir tik Ukrainos žmonės, nuspręš savo šalies likimą. Reikia pamatyti Boriso Spiegelio veidą, kalbant L. Kučmai.

Kai kurios filmo scenos netgi primena puikų, per FX televiziją rodomo serialo „The Americans“ („Amerikiečiai“), epizodus. Konspiraciniai butai, Rusijos išlaikomi politikai, agentų gaudymas ir pan.

Po filmo peržiūros vykusioje diskusijoje buvo iškelta nemaža retorinių klausimų. Kodėl Vakarų valstybės neranda lėšų, jei Rusija kasmet gali skirti dešimtis milijonų dolerių propagandą vykdančioms televizijos kanalams ir interneto svetainėms? Kodėl JAV ar Europa negali įsteigti tokio ka-

nalo, kaip RT, buvęs „Russia Today“, ir pateikti informaciją rusų kalba apie tai, kas vyksta Rusijoje? Kodėl Europos Sąjunga skiria milijonus eurų ES institucijų veiklai nušviesti, bet vos keliolika tūkstančių eurų skiriama anti-europinės propagandos tyrimui? Kodėl išduodamos Vakarų valstybių vizos veikėjams, kurie vykdo Kremliaus propagandą?

Lietuvos ambasadorius Rolandas Kriščiūnas pasakojo neseniai susitikęs su žinomu Rusijos opozicijos aktyvistu ir žurnalistu Vladimiru Kara-Murza, kurio artimas draugas Borisas Nemcovas buvo pernai nužudytas Maskvos centre. V. Kara-Murza, paklaustas, kokios pagalbos reikia Rusi-

jos opozicijai, sakė, jog nereikia pagalbos, Rusijos žmonės patys gali ir turi sau padėti. Bet Vakarai privalo išlikti ištikimi savo vertybėms, ir aiškiai tą rodyti.

Išmintingas patarimas. Deja, Vakarų valstybės, išvėlusios į triukšmingas rinkimų kampanijas ar kovas už perdėtą politinį korektiškumą, pamiršta, jog pasaulyje yra vadovai, kurie žaidžia kitų valstybių ateitimi. Kuo dažniau JAV ir Europos politikams, visuomenės nuomonės formuotojams bus primenama, jog Kremliuje sėdi žmogus, kuris Sovietų Sąjungos žlugimą laiko didžiausia praėjusio amžiaus tragedija, tuo didesnė tikimybė, jog bus mėginama apriboti jo galias.

V. Putinas kalba apie saugumą ir demonstruoja ginklus

Gegužės 9 dieną per parą, surengtą 71-osioms pergalės Antrojo pasaulinio karo metu metinėms paminėti, ginkluotosios Rusijos pajėgos demonstravo naujus ginklus.

Tarp naujausių Rusijos ginklų parade buvo demonstruojama ir „RS-24 Yars“ tarpžemyninė balistinė raketa. Virš Raudonosios aikštės skrido naikintuvai, sunkieji bombonešiai ir sraigtasparniai, įskaitant lėktuvų modelius, kurie atliko užduotis Sirijoje. Iš viso parade dalyvavo 10 tūkst. karių, 135 ginkluotos transporto priemonės ir 71 lėktuvas.

Kalbėdamas per kasmetį Rusijoje švenčiamos Pergalės dienos karinį parą Raudonojoje aikštėje, Prezidentas Vladimiras Putinas sakė, esą Rusija nori padėti užtikrinti tarptautinę saugumo sistemą, neapsiribojančią kariniais blokais.

Trumpoje kalboje V. Putinas taip pat išpėjo apie „nepriimtinus dvigubus standartus, kurie pataikauja remiantiems naujus nusikalstamus planus“. Rusijos prezidentas nepateikė tikslų kaltinimų, tačiau kaltinimas dėl dvigubų standartų ir raginimas kurti „su kariniais blokais nesusijusį tarptautinį saugumą“ išreiškė Rusijos kritiką Vakarams ir NATO sąjungininkams.

Į Raudonąją aikštę V. Putiną atlydėjo ministras pirmininkas Dmitrijus Medvedevas ir kiti Prezidento administracijos ir vyriausybės atstovai. Po pa-

EPA-ELTA nuotr.

rado V. Putinas pagerbė Antrajame pasauliniame kare žuvusiųjų atminimą ir padėjo vainiką prie paminklo Nežinomajam kareiviui.

Per Pergalės dienos eitynes žmonės ėjo Maskvos centrinėmis gatvėmis, nešdami artimųjų, kurie kovėsi Antrajame pasauliniame kare, portretus. Šios eitynės, pavadintos „Nemirtingojo pulko“ („The Immortal Regiment“) akcija – dalis renginių pergalei prieš nacistinę Vokietiją pažymėti. Viešas „Nemirtingasis pulkas“ renginys pirmą kartą surengtas Tomsko mieste 2012 metais. 2013 metais paradas jau buvo surengtas 120 miestų, 2014 metais – 500 miestų ir miestelių septyniose šalyse. Nuo 2015 metų tapo visos Rusijos renginiu. Šiais metais renginys vyko šimte Rusijos teritorijų ir 50 kitų šalių.

ELTA

TELKINIAI

Koncerte dalyvavo ir buvęs Švč. M. Marijos Gimimo parapijos vargonininkas Paulius Jankauskas.

Visiems patiko Vyganto Kazlauskas ir Auros Kizytės duetas.

Motinos dienos koncertas Jaunimo centro scenoje

RITA RAŠYMIENĖ

Svečiai iš Lietuvos – bardas Vygantas Kazlauskas, gitaristas Tomas Varnagiris, akordeonistas Martynas Norvilas kartu su čikagiečiais Rimantu Pažemecku (gitara, vokalas), Aura Kizyte (vokalas), Gintaru Miliumi-Airiu (būgnai), Pauliumi Jankausku (bosas ir klavišiniai), Kęstučiu Stančiausku (gitara) ir Sandra Avižienyte (eilės) Motinos diena padovanojo nepakartojamą dovaną – muzikos ir poezijos šventę. Paskutinis muzikinio pavasario koncertas Čikagoje vyko sekmadienį, gegužės 1 d., Jaunimo centre. Koncertas buvo skirtas mamoms, mamytėms ir močiutėms, o surinktos lėšos – Čikagos liuanistinei mokyklai (ČLM).

ČLM direktorė Laima Apanavičienė pasveikino susirinkusius ir pristatė koncerto atlikėjus. O jie – ne tik muzikantai, bet ir kompozitoriai, kūrėjai, dainininkai, savo instrumentų virtuozei. Dainininkas Vygantas sveikindamas kalbėjo, kad jis prieš 27 metus šioje pačioje scenoje šoko ir dainavo su Vilniaus universiteto ansambliu. Man jau darėsi smalsu – prieš 27 metus mes globojom, prižiūrėjome ir vežiojome ansamblių – aš Čikagoje, o Antanas – Toronte. Keista, bet Vyganto neatsimenu (jis nebuvo pas mus apsistojęs), mat jų buvo labai didelis būrys. Būtinai su juo pasikalbėsiu po programos.

Prieš pradėdamas dainuoti Vygantas vėl prabilo į žmones – kad šiandien salėje yra daugiau žmonių negu ant scenos. Ir džiugu, ir liūdna tuo pačiu metu – puikus koncertas, deja, žmonių nedaug! Vygantas dainuoja savo kurtas dainas ir balades iš naujai išleisto kompaktinio albumo „Neišsiųsti laišakai“. Eilės – Sandro Avižienytės, kuri irgi dalyvauja koncerte (šios kompaktinės plokštelės bei trečiosios Sandro knygos pristatymas vyko balandžio 23 d.). Taip pat atliko dainas prancūzų kalba. Dainavo kartu su visais muzikantais, kai kurias – tik su Aura. Man Vyganto balsas priminė kitą dainininką iš Lietuvos, jau seniai begirdėtą Simą. Kai kurios dainos girdėtos, kitas išklausa pirmą kartą. O ką jau kalbėti apie virtuosus Tomą Varnagirį (gitara) ir Martyną Norvilą (akordeonas), talentingus muzikus, kurie taip išraiškin-

Koncerto rengėjai ir atlikėjai (iš k.): Darius Stankevičius, Tomas Varnagiris, Laima Apanavičienė, Vygantas Kazlauskas, Martynas Norvilas ir Antanas Rašymas.

Audronės Sidaugienės nuotraukos

gai grojo, kad atrodė – jų instrumentai tiesiog kalba, verkia ir juokiasi, lyg gyvi.

Koncerte girdėjome A. Jonyno, D. Saukaitytės, R. Skučaitės, J. Marcinkevičiaus ir V. Palčinskaitės eiles, kurias lydėjo gitaristas ir dainininkas Rimantas Pažemeckas su savo kūryba. (Rimanto Pažemecko autorinių dainų vakaras „Mėnulio sodai“ vyko balandžio 30 d.). Dainavo Vygantas vienas, kartais net ir be savo gitaros, kartais jam Tomas pritarė gitara, o Martynas

– akordeonu. Kitoms dainoms pritarė kiti muzikantai, kartais skambėjo viena Vyganto gitara.

Labai gražiai dainavo Vygantas su Aura Kizyte. Man patiko daina „Vasara“. Jie norėjo, kad ir mes, salėje sėdintys, kartu su jais dainuotume. Net dainos žodžius išmokė. Buvo smagu.

Nejučia koncertas baigėsi. Muzikantai džiaugėsi sėkmingais 4 koncertais (Sandro Avižienytės knygos ir Vyganto Kazlauskas kompaktinės plokštelės pristatymas „Sielos“ galerijoje

Iš k.: Martynas Norvilas, Vygantas Kazlauskas, Gintaras Milius ir Tomas Varnagiris.

Lemonte balandžio 23 d., Švč. M. Marijos Gimimo parapijos salėje koncertas balandžio 24 d., Rimanto Pažemecko autorinių dainų vakaras „Bunkeryje“ balandžio 30 d. ir šis, Motinos dienos koncertas, Jaunimo centre) bei dviem kameriniais pasirodymais (Holy Family Viloje, senelių prieglaudoje, ir Čikagos Rotary klube), o žiūrovai liko patenkinti puikia programa. Buvo matyti, kad dainininkai ir muzikantai labai mėgsta koncertuoti, ir tai daro su meile.

Pasirodo, kad muzikantas Paulius Jankauskas yra buvęs Švč. M. Marijos Gimimo parapijos vargonininkas, o būgnininkas Gintaras Milius yra koncertavęs su Dainavos ansambliu. Mažas pasaulis.

Bėgome pasikalbėti su Vygantu. Vygantas ir manęs neatsimena, bet prisiminė smagiai čia praleistas dienas. Susipažinome ir su Dariumi Stankevičiumi, kuris keliavo kartu su muzikantais. Darius Antaną tuoj pat atpažino – ne iš VU ansamblio gastrolių Amerikoje ir Kanadoje prieš 27 metus, bet kai Antanas, dar gyvendamas Toronte ir šokdamas su Toronto „Gintaro“ ansambliu, koncertavo Lietuvoje. Prisiminėme senas dienas ir VU ansamblio gastroles Amerikoje ir Kanadoje. Šios gastrolės visiems paliko nepaprastą įspūdį.

Svečiai muzikantai instrumentus jau ruošė kelionei atgal į Lietuvą, o manęs neapleido mintis – kad koncertas mamoms ir mamytėms liko daugelio neišgirstas. Lietuvoje Motinos diena švenčiama pirmąjį gegužės sekmadienį, tą dieną daug kas švenčia ir čia. Kiekvienai mamai būtų buvusi puiki dovana, nes koncertas buvo nuostabus. Gal kiti bėgo į koncertą Švč. M. Marijos Gimimo parapijos salėje? O gal paveikė oras, kuris buvo drėgnas, nemalonus? Girdėjau, esą buvo mažai reklamos, bet „Draugo“ puslapiuose vos ne kasdien buvo spausdinami pasikalbėjimai su atlikėjais. Ir mokykla skelbė, buvo siunčiami laišakai mokinių tėvams. Šio koncerto lėšos (kurių nebuvo) turėjo būti skirtos ČLM mokyklai paremti. Kur buvo tėvai? Kodėl neatėjo paremti savo vaikų mokyklos? Gal važiavo sveikinti savo mamas? Galima buvo ir mamas atsivežti. Ačiū toms mokytojoms, kurios atėjo. O tie, kurie nedalyvavo, tikrai daug ką prarado.

Kiekvienas vaikas turi jaustis laimingu

Pokalbis su 2015 m. JAV LB Švietimo tarybos „Gintarinio obuoliuko“ laureate **Neringa Willis**, „Genio“ lituanistinės mokyklos San Francisco, CA, mokytoja

– Sveikiname su gražiu JAV LB Švietimo tarybos apdovanojimu – „Gintariniu obuoliuku“. Koks jausmas apėmė išgirdus, kad šis apdovanojimas atiteko Jums?

– Sunku buvo patikėti. Perskaičiau elektroninį sveikinimo laišką kelis kartus. Įsitikinau, kad mano akys manęs neapgauna. Paskui apėmė laimės ir džiaugsmo jausmas. Žinoma, didžiulis pasididžiavimas savimi, kad tarp nuostabių, talentingų ir atsidavusių mokytojų apdovanojimas atiteko man.

– Papasakokite šiek tiek apie save: kuo užsiimate, kokia veikla domitės, kur dirbate? Kaip atsiradote JAV?

– Į JAV atkeliavau prieš 15 metų dirbti amerikiečių šeimoje pagal „Aupair“ programą. Pasibaigus pirmiems metams sutikau savo dukrytės tėtį, sukurėme šeimą. Dukrytei paaugus turėjau apgalvoti, kuo aš norėčiau dirbti. Vėlgi pasirinkau, kas mane labai traukė – darbą su vaikais. Baigiau ikimokyklinio ugdymo kursus koledže ir įsidarbinau Montessori mokyklėlėje. Man Montessori filosofija labai prie širdies, mat mama buvo Montessori auklėtoja Lietuvoje. Be šeštadieninės lietuvių mokyklėlės dirbu Montessori mokytoja su ikimokyklinio amžiaus vaikais. Kai lieka laisvo laiko, jį leidžiu su dukryte gamtoje prie vandenyno arba lipant į kalnus.

– Ar mokytojos profesiją pasirinkote todėl, kad nuo mažens žaisdavote „mokyklą“?

– Galima sakyti, kad iš dalies taip. Patiko žaisti „mokyklą“. Tai buvo vienas iš mano ir mano sesutės mėgstamiausių žaidimų. Mes netgi turėjome tikrą mokytojos dienyną, kuriame rašydavome ne tik pamokos planus, pažymius, bet ir pastabas. Aš augau apsupta jaunesnių pusseserių ir pusbrolių, kuriuos nuolat pasisiūlydavau prižiūrėti. Mano mama dirbo lopšelyje-darželyje auklėtoja, tai nuo mažens daug laiko praleisdavau jos grupėje žaisdama su vaikais ir stebėdama mamą. Vėliau, kai buvo laikas pasirinkti savo gyvenimo kelią pasirinkau pedagogines studijas Klaipėdos pedagoginiame universitete. Tai buvo tarsi natūralus mano pomėgių tęsinys. Dabar net sunku įsivaizduoti save turint kito-kią profesiją.

– Kada ir kokiomis aplinkybėmis jūs pradėjote dirbti „Genio“ mokykloje?

– Apie „Genio“ lituanistinę mokyklą išgirdau iš draugės. Mat ji ką tik buvo pradėjusi joje mokytojauti ir paklausė, ar aš nenorėčiau vesti savo dukrytės. Mes apsilankėme mokykloje ir mums patiko. Mano dukrytė pradėjo ją lankyti, o aš kai kada pavaduodavau klasėje. Taip nutiko, kad tais metais teko nemažai pavaduoti, tad ruošiausi pamokoms, pradėjau pažinti kitas mokytojas ir direktorę. Mokslo metų pabaigoje direktorė pasiūlė kitais mokslo metais dirbti mokytoja. Aš sutikau, nes norėjau, kad mano vaikas ir toliau mokytųsi lietuvių kalbos, susipažintų su Lietuvos kultūra ir papročiais ir užmegztų draugystes. Be to, laukti, kol pasibaigs pamokos, buvo gana nuobodu, o darbas su mokiniais buvo įdomus ir linksmas. „Genio“ mokykloje mokytojauju jau penkerius metus.

– Ar turite įsimintiniausių įvykių, nutikusių mokykloje?

– Na, kad tokių įvykių nėra nutikę. Bet viena iš linksmesnių akimirkų, kai mokinukai po pamokos prieina ir pasako, kad jiems ta pamoka labai patiko. Šiais metais aš užklausiau vaikų, kas jiems patinka, tai visi nusprendė, kad pamokos, mokytojos ir

„Genio“ lituanistinės mokyklos (San Francisco, CA) mokytoja, 2015 metų „Gintarinio obuoliuko“ laureatė Neringa Willis.

draugai. Buvo tikrai smagu. Vieną kartą vaikai pasiūlė namų darbų užduotį. Pamokos metu mes kalbėjome apie pasakas ir jas kūrėme, tad vaikai nusprendė, kad jie atsineš lietuvišką knygutę ir ją prieš klasę kitiems vaikams perskaitys. Tai buvo didelis pasisekimas, ir vaikai su džiaugsmu skaitė savo atsineštas knygas.

Mokytoja su savo mokiniais.

Asmeninio archyvo nuotraukos

– Ar reikalingos lituanistinės mokyklos?

– Manau, kad lituanistinės mokyklos ne tik reikalingos, bet ir būtinos. Mokyklos teikia ne tik lietuvių kalbos žinias, perteikia Lietuvos kultūrą ir papročius, bet ir suteikia bendruomenės jausmą. Gyvenant toli nuo Lietuvos, mokyklos bendruomenė yra lyg maža Lietuvos dalis. Tėveliai turi galimybę lietuviškai pabendrauti, o vaikučiai – plėsti lietuvių kalbos žinias ir sužinoti, kas yra tas kraštas, apie kurį tėveliai ir močiutės kalba.

– Kaip galvojate, nuo ko priklauso lituanistinio švietimo sėkmė?

– Manau, kad lituanistinio švietimo sėkmė priklauso nuo visų mokyklų vieningumo, mokytojų atsidavimo ir noro tobulėti, mokinių, ir, žinoma, jų tėvelių visapusiškos paramos ir motyvacijos suteikimo mokytis.

– Ne paslaptis, kad silpnoji lituanistinių mokyklų pusė – mokymo programa ir specialistai. Kaip jūsų mokykloje sprendžiama ši problema?

– Mūsų mokyklos mokytojos dalyvauja seminaruose, rengiamuose įvairiose lituanistinėse mokyklose. Gauta medžiaga, idėjomis grįžę iš konferencijų dalijasi su bendradarbiais. Mes semiamės žinių ne tik iš kitų mokyklų, bet ir vieni iš kitų. Ke-

letą kartų per metus vyksta mokytojų susitikimai, kur aptariame mokyklos reikalus, programą ir vaikų mokymosi lygį. Mokytojos visada ieško naujų idėjų, būdų, kaip sudominti vaikus.

– Su kokiais sunkumais pati susiduriate dirbdama lituanistinėje mokykloje?

– Manau, vienas iš sunkumų yra skirtingi vaikų lietuvių kalbos mokėjimo lygiai. Klasėje yra vaikai, kurie puikiai kalba ir supranta lietuviškai, kiti vaikai supranta tik truputį kalbos ir gali pasakyti tik kelis pavienius žodžius. Ruošiantis kiekvienai pamokai iškyla dilema, kaip pristatyti ir pravesti pamoką, kad vaikai, kurie labai mažai supranta lietuviškai, sugebėtų suprasti ir kažkiek įsisavinti naują medžiagą, ir nieko nesuprasdami neišdykau. O vaikai, kurie puikiai supranta lietuvių kalbą, igautų naujų žinių ir plėstų jau žinomą informaciją, ir tuo pačiu nenuobodžiautų. Kitas sunkumas yra nežinojimas, kokius vadovėlius naudoti, kad tikėtų skirtingų lygių vaikams.

– Ar neskaudu, kai išgirstate iš savo pažįstamų, kad lietuvių kalba nereikalinga. O gal tokių pažįstamų neturite?

– Man džiugu, kad tokių pažįstamų neturiu. Visi vertina, kad žinau kitą nei anglų kalbą, o ypatingai, kad lietuvių kalbos mokinu savo dukrytę. Atvirkščiai, visi draugai išvardina tik kitos kalbos mokėjimo plusus. Taip, lietuvių kalba nėra viena iš pagrindinių kalbų, kuriomis būtų galima susikalbėti beveik visame pasaulyje, bet lietuvių kalba yra mano gimtoji kalba ir ją svarbu išlaikyti bei perduoti kitoms kartoms. Be to, lietuvių kalba yra labai graži.

– Geras mokytojas – tas, kuris geba savo mokiniams būti ne tik mokytoju, bet ir draugu. Sutinkate ar ne? Jei taip, kodėl?

– Taip, sutinku. Vaikai geriau mokysis ir bus daug linksmiau, kai mokytojas sugebės nusileisti iki vaikų lygio ir pajuokauti, pasijuokti. Žinoma, viskam yra riba. Geras mokytojas sugeba tą ribą nubrėžti. Klasėje mes ir pasijuokiamo, ir paįsdykaujame, bet kartu ir labai rimtai dirbame. Vaikai daug atviresiau kalba ir nebijo pasisakyti. Atėję į klasę jie ne tik dalijasi savo pasiekimais, bet ir rūpesčiais.

– Kada jaučiatės laiminga?

– Mokykloje po ypatingai pasisekusios pamokos, kai iš vaikų veidų matau, kad jiems pamoka patiko ir jie tikrai kažką parsineš namo. Kai tėveliai prieina ir pasako, kad jų vaikas kažką lietuviškai pasakė –

man tai viena iš džiaugsmingiausių akimirkų. Tai laikas, kai visas vargas – kėlimasis anksti šeštadienio rytais, ilgas vairavimas, pamokų ruošimui praleistas laikas – atsiperka.

– Kokie jūsų ateities planai mokykloje? Kokia, jūsų nuomone, turėtų būti mokykla, kad kiekvienas vaikas joje jaustųsi puikiai?

– Aš ir toliau ketinu mokytojauti „Genio“ mokykloje. Manau, kad kiekvienas vaikas, neatsižvelgiant į jo žinių lygį, turi būti priimtas ir pripažintas. Mokykloje ir pamokose turi būti juoko, žaidimų, dainų, susibūrimų ir, žinoma, rimto darbo. Kiekvienas vaikas turi jaustis laimingu.

– Ko palinkėtumėte savo kolegoms ir mokiniams?

– Ištvėrmės ir kantrybės ir, žinoma, nepasiduoti. Juk būna dienų, kai pagalvoji, na kam čia man reikia tiek vargti, bet būna ir dienų, kai visas vargas yra net su kaupu atlygintas. Tai gyvenkime tomis džiaugsmingomis dienomis ir akimirkomis. Na, o mokiniams taip pat palinkėčiau kantrybės. Lietuvių kalba yra gana sunki ir kartais norisi pasiduoti, bet, išmokus vieną kalbą, bus lengviau išmokyti kitas.

Kalbino **Laima Apanavičienė**

Vieninteliam pasaulyje Velnių muziejui – 50

ALGIS VAŠKEVIČIUS

Vieninteliame tokiam pasaulyje Velnių muziejuje, įsikūrusiame Kaune yra saugoma per 3 tūkstančius velnių – vaizduojamosios ir taikomosios dailės kūrinių bei suvenyrų. Didžiąją šios kolekcijos dalį sudaro velniai iš medžio, stiklo, popieriaus, tekstilės, porceliano, į Kauną atkeliavę ne tik iš visos Lietuvos, bet ir iš įvairių Europos šalių, Lotynų Amerikos, taip pat ir Jungtinių Amerikos Valstijų. Šiemet sukanka lygiai 50 metų nuo šio muziejaus atidarymo, o jo įkūrėjas dailininkas Antanas Žmuidzinavičius mirė taip pat prieš 50, o gimė prieš 140 metų.

Muziejaus pagrindą sudaro pirmajame jo aukšte eksponuojama A. Žmuidzinavičiaus kolekcija, kurią sudaro 260 velniukų. Juos dailininkas surinko nuo 1906 metų iki savo mirties 1966-aisiais. O patį pirmąjį velniuką A. Žmuidzinavičiui dar 1906 m. padovanojo kunigas rašytojas Juozas Tumas-Vaižgantas. Dailininkas su kitais menininkais tada rengė Pirmąją lietuvių dailės parodą ir buvo atsakingas už tautodailės ekspoziciją – taip į jo rankas ir pateko pirmasis velnias. Gausią savo kolekciją netrukus prieš mirtį jis perdavė valstybei, ir ji tapo muziejaus pradžia.

Dailininko kolekcijai būdingas grynai lietuviško velnio archetipo perteikimas – čia parodomos žmonių grumtynės su velniu, jodinėjimas. Neretai tos scenos yra gana baisios ir žiaurios, nelaimėlis dažnai sužeidžiamas šakėmis į galvą, tačiau daug ir sarkastiškai juokingų scenų.

Tautodaile domėjęsis dailininkas rinko įvairius daiktus, turėjo nemažai įvairių rūšių kolekcijų, o šiame muziejuje galima išvysti ir meniškai išaustus ir išsiuvinėtus tautinius kostiumus, ir unikalius gintaro karolius, kurie sveria pustrečio kilogramo. Ekspонатas ištis labai retas, nes dabar Baltijos jūra tokių didelių gintarų jau neišmeta į krantą.

Įdomu tai, kad muziejus yra įsikūręs Lietuvos šaulių sąjungos įkūrėjo Vlodo Putvinskio vardo gatvėje, o jo sesuo Marija ir buvo A. Žmuidzinavičiaus žmona. Prieš daugiau nei 100 metų V. Putvinskis užrašė ir išleido legendą apie laumę Giedrę – tai buvo pirmasis šio vardo paminėjimas, ir juo Žmuidzinavičiai pavadino savo vienintelę dukrą.

Senajame dailininko name šalia Velnių muziejaus dabar veikia A. Žmuidzinavičiaus kūrinių ir rinkinių muziejus. Lankytojai gali pasivaikšioti garsiai girgždančiomis grindimis autentiškame dailininko bute, kurį puošia ne tik *art deco* baldai, bet ir Mikalojaus Konstantino Čiurlionio, Petro Kal-

Muziejuje gausu eksponatų iš įvairių pasaulio šalių.

A. Vaškevičiaus nuotraukos

poko, kitų namo savininko pažįstamų dailininkų, paties A. Žmuidzinavičiaus meno kūrinių, taip gerai atpažįstami lietuviški peizažai.

Tebestovi molbertas, dažų tūbelės ir atrodo, kad namo savininkas tik trumpam išėjęs ir netrukus grįš. Ekskursantai atkreipia dėmesį, kad bute anais laikais buvo įrengti net trys telefonai – tai neregėta prabanga. Pro langus ir šiandien matyti dabar jau apleistas sodas, kuriame dailininkas augino obelis. Pirmajame aukšte veikė jo žmonos dantų gydytojos Marijos Žmuidzinavičienės kabinetas.

Antrame muziejaus aukšte eksponuojami lietuvių liaudies ir profesionaliosios dailės autorių sukurti velniukai, kurie buvo padovanoti muziejui po A. Žmuidzinavičiaus mirties. Įdomu tai, kad pats muziejus eksponatų neperka – viskas, kas čia saugoma, yra padovanota, nes, kaip šypsodamiesi sako ekskursijų vadovai, negi pirksi velnią?

Užgavėnių ir kitų svečiose šalyse minimų švenčių kaukės, keramikos dirbiniai, velnius primenančios medžių šakos, kiti įdomūs daiktai patenka į muziejų viso pasaulio nuo Rytų Azijos iki Pietų Amerikos. Dalį jų atveža oficialių delegacijų atstovai, kartais čia apsilankę egzotiškų šalių turistai pamato, kad jų šalies nelabojo muziejuje nėra ir grįžę ji atsiunčia.

Lankytojų iš užsienio dovanos eksponuojamos trečiajame muziejaus aukšte. Tai velniai ir kaukės iš Europos, Amerikos, Azijos, Afrikos šalių. Prie jų yra nuorodos, iš kur vienas ar kitas eksponatas atkeliavęs. Daug velnių yra iš buvusios Sovietų sąjungos teritorijos – nuo Armėnijos iki Jakutijos. Slavų – rusų, lenkų, ukrainiečių kilmės velniai turi bendrą bruožą – juose pasikartoja amžina grumtynių su žmonėmis tema.

Pristatomi daugiausia vyriškos giminės velniai, perteikti daugybe įvairių būdų. Daugiausia tai tiesiog meno kūrinių, tačiau velniai pavaizduoti ir kasdienio naudojimo bei namų apyvokos daiktuose – tai pypkės, peleninės, riešutų spaustukai, lėkštės, žarstekliai, statulėlės iš akmens, keramikos, medžio, o taip pat nutapyti ant šilko bei drobės.

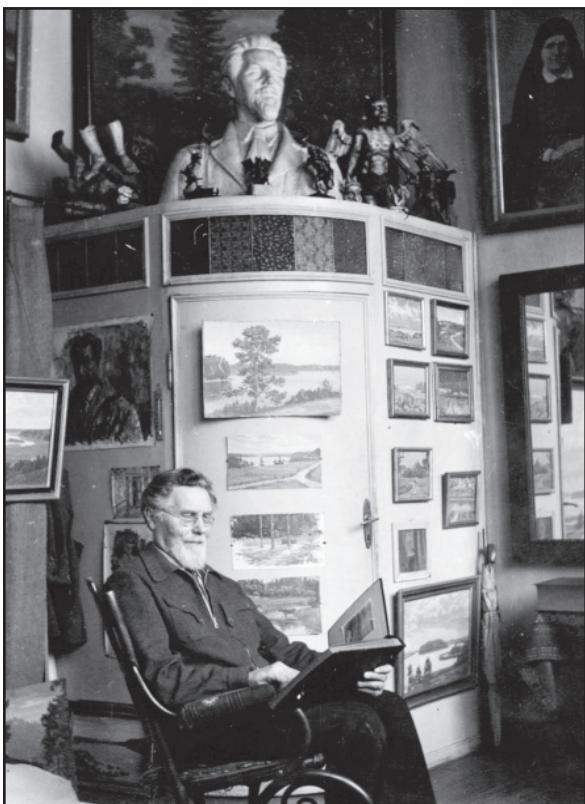
Kartais ekspozicija pasipildo ištis netikėtai – štai velnio tuzino vadinamais 2013-aisiais metais (pats A. Žmuidzinavičius labai mėgęs skaičių 13, kuris jį tiesiog persekiodavęs) unikalų laikrodį su demono atvaizdu padovanojo Kaune gyvenantis korėjietis, dėstantis Vytauto Didžiojo universiteto Azijos studijų centre. Laikrodis yra pagamintas iš nenaudojamo korėjiečių tradicinio pučiamojo instrumento. Ant jo pavaizduota mitologinė korėjiečių būtybė – *dokaebis*. Pasakose teigiama, kad tai į velnią panaši dvasia, ją korėjiečiai piešdavo ant stogų čerpių, virš durų.

Kiekviena eksponatų grupė muziejuje yra patraukliai aprašyta remiantis pasakomis ir legendomis – tokiu būdu velnias šiame muziejuje pristatomas labai įvairiapusiškai. Labai dažna alkoholio tema – tiek Lietuvoje, tiek kitose kultūrose, taip pat nemažai velnio sąsajų su muzika. Rytų Europoje velnio samprata kiek skiriasi nuo vakarietiškosios, nes čia jis yra gamtos pasaulio dalis ir netgi gamtos jėgų įsameninimas.

Velnias taip pat ir pokštininkas, jam būdingos įvairios išdaigos. Taip pat jis siejamas su chaosu, sumaištimi, „vandens drumstumu“. Pagoniškais laikais velnias buvo prilyginamas dievams, žmonių primamas kaip normali gyvenimo dalis, ir tik krikščionybė buvo demonizuotas. Muziejaus

koridoriuose galima pamatyti ir vaikų piešinius, kaip jie išivaizduoja nelabąjį.

Velnių muziejus yra įtrauktas į unikaliausių pasaulio muziejų sąrašą. Visus tuos penkis dešimtmečius muziejus buvo gausiai lankomas, o 2009-aisiais, kai buvo minimas Lietuvos vardo paminėjimo 1000-metis, jis tapo lankomiausiu visame Kaune. Muziejus per tuos dešimtmečius išaugo keletą kartų, šalia gyvenamojo Žmuidzinavičių namo devintajame praėjusio amžiaus dešimtmetyje buvo pastatytas naujas pastatas, nes eksponatams reikėjo daugiau vietos. Bičiuliai, dailininkai, dvasininkai, tautodailininkai savo dovanomis vis gausino kolekciją, kuri dabar išsamiai atskleidžia skirtingus lietuvių folklorinio velnio – maištininko, gundytojo, kūrėjo bei baudėjo bruožus.

A. Žmuidzinavičius savo namuose.

Muziejaus archyvo nuotr.

Dailininko butas išsaugotas visiškai nepasikeitęs.

Šėtoniškasis Paganini

Jau šį sekmadienį, gegužės 15 dieną, Lietuvos Opera Čikagoje pakvies į Franz Lehar operetės „Paganini“ premjerą. Jos belaukiant – keli potėpiai neeilinės asmenybės, smuikininko virtuozo Niccolo Paganini portretui.

1782 m. spalio 28 d. Salvatore bazilikos knygoje atsirado įrašas: „Šiandien pakrikštijau Niccolo, Antonio ir Teresos Paganini sūnų“. Niccolo Paganini gimė Genujoje, passo Gattamora (liet. „juodas katinas“) gatvėje, 38-ame name. Šiaip jau nekaltas pavadinimas skambėjo visose dermėse, kaip ir garsiojo smuikininko virtuozo pavardė. Na bet viskas susiję – ir juodas katinas, laikomas piktųjų jėgų simboliu, ir pavardė, kuri verčiama kaip „liežuvautojas, stabmeldys“. Ir jis pats – siaubingai negražus, liesas kaip skeletas, nervingas, dirglus, gąsdinantis, bet tuo pačiu kažkaip velniškai žavus. Visa tai ne šiaip sau. Europa, įaudrinta pasirodžiusio Goethe „Fausto“, buvo įsitikinusi – šis italas smuikininkas pardavė velniui sielą.

Stygos iš žarnų

Sarafaninis „nušvitusių“ sostinių radijas irgi įpylė žibalo. Ne šiaip, o su didžiuliu cinizmu. Pasirodo, iš pradžių mūsų herojus vadovavo plėšikų gaujai. Grobė kilmingas damas, o jų vyrus mirtinai nukankindavo. Buvo homoseksualus, bet pateko į katorgą už mylimosios nužudymą. Tiesa, kažkokiu būdu sugebėjo prasinešti į kalėjimą smuiką, kurio stygos padarytos lyg iš katės žarnų, lyg iš jos sausgyslių. Antras faktas – pikantiškesnis. Ant smičiaus jis ištempė baltus plaukus, o vietoje kanifolijos naudojo jos riebalus. Kaip tokiu smuiku buvo galima groti, nieko nejaudino. Tiksliau, rado paaiškinimą – ano pasaulio kunigaikštis pasiūlė Paganini sandorį: tu man – sielą, aš tau – išsilaisvinimą iš kalėjimo ir stebuklingai skambantį smuiką, o svarbiausia – neprilygstamą meistriškumą ir beprotišką populiarumą ir pasakiškus pinigus. Be abejonės, čia Paganini buvo pirmas rokeris, apie tai ir rašo: „Roko muzika tarnaujant šėtonui“.

Griežtus, „teisingus“ muzikos kritikos erzino viskas. Ir žiūrovų elgesys jo koncertuose: „Proto netekusių avinų banda, apimta pačių žemiausių emocijų, kurias juose žadina velniška šito italo muzika“. Ir jis pats – sudžiūvęs, išstypęs, negrabus, ižūliai nepaisantis pagrindinės padoraus elgesio scenoje taisyklės – visiško atlikėjo nejudėjimo. „Jis siūbavo į visas puses tarsį girtas. Jis trynė vieną koją į kitą, pastatydavo ją į priekį. Rankas tai iškeldavo į dangų, tai nuleisdavo iki žemės, tiesė jas į kulusus. Paskui sustingdavo su išskėstomis rankomis, apkabindavo save patį. Jis plačiai išsižiodavo...“ Žodžiu, padorūs muzikantai taip nesieltgia.

Pop dievaitis

Labiausiai erzino jo populiarumas. Apie Paganini gastroles Vienoje rašė su prastai slėpiamu pavydu. Suprantama – jis buvo pirmas muzikantas, kuris išgudrino gauti papildomos naudos iš savo paties reklamos. Jei tada būtų dėvėję marškinėlius su paveikslėliais, galima teigti – visa Viena būtų ėjusi su maestro atvaizdu ant pilvo. Na, panašiai ir buvo: „Konditeriai darė Paganini biustus iš cukatų, kepė smuiko formos bandeles, restoranuose ant stalų dėdavo servetėles, sulankstytas Paganini silueto forma, damos ir panelės šukavosi ‘kaip Paganini’. Jo atvaizdai buvo ant pakabučių, segtukų, kandiklių, tabakinių ir netgi ant nosinių...“

Net jei šiandien ką nors erzina pop dievukų portretai ant rankinių ir marškinėlių, galima įsivaizduoti, kas dėjosį tada. O Paganini mokėjo išsišokti

Dail. Eugene Delacroix tapytas Niccolo Paganini portretas

ne tik ant scenos. Varšuvoje, grodamas savo bendravardžio Nikolajaus I karūnavimo iškilmėse, priėmė iš jo žiedą su briliantu. Tačiau sulaukęs kvietimo apsilankyti Maskvoje ir Peterburge, „Europos žandarui“ jis atrėžė: „Nekeliausiu iki pačios Kinijos“. Žinoma, skandalą užglaistė, tačiau Paganini nenurimo. Jau per kitą koncertą Airijoje, šalyje su

turtinga muzikine kultūra, kur mylimas vaikiškų pasakų herojus buvo smuikininkas Rafter, italą sutiško vėšiau. Bet jis sugebėjo sužavėti airius.

Viename koncerte keltų palikuonys jam šūktelėjo: „Neblogai griėži. Girkštelk viskio ir sugrok ką nors mūsų“ . Viskio Paganini atsisakė, bet prašymą išpildė – sugrojo iš anksto surepetuotą nepriklausomos Airijos himno „Šventojo Patriko diena“ variaciją. Koncerte buvę anglų karo jūreiviai, iš esmės okupantai, šeiminkaujantys anksčiau buvusioje nepriklausoma šalyje, pabandė nušvilpti maestro. Nesėkmingai. Airiai atsistojo ir sukėlė tokias ovacijas, kad švilpimas nutilo. O Paganini pripažino vos ne antruoju Rafter.

Beje, štai ką airiai pasakojo apie savo nacionalinį didvyrį: „Žmonės užmiršdavo alkį ir troškulį, karštį ir šaltį, kol skambėdavo jo užburianti muzika. Kiekvienoje žmogaus širdies kertelėje aidėjo jo smuiko garsai“. Jie puikiai suprato, kad viskas, kas pasakyta, tinka ir šiam italui vaikinui su keista pavarde Paganini.

Karštai mylimas Napoleono sesers

Kol buvo gyvas, Paganini neatskleidė savo grojimo paslapčių ir praktiškai neskelbė savo kūrinį. Ir dabar, praėjus 233 metams po jo gimtadienio, žinome apie jį ne tiek jau daug.

10 faktų apie Niccolo Paganini

Kompozitorius gimė daugiavaikėje šeimoje (buvo trečias vaikas iš šešių). Jo tėvas iš pradžių dirbo kroviku, vėliau atidarė parduotuvėlę uoste. Tačiau surašant Genujos gyventojus užrašė, kad Antonio Paganini buvo mandolinų pardavėjas – taip nurodė pats Napoleonas.

Nuo 5 metų tėvas pradėjo mokyti sūnų groti mandolina, o nuo 6 m. – smuiku. Jei tikėsime Paganini gyvenimo tyrėjais, muzikantas vėliau prisimena – kai jis nebūdavo pakankamai stropus, tėvas jį bausdavo – todėl vėliau smuikininkas buvo silpnos sveikatos.

Pirmą kartą viešai muzikantas koncertavo 1795 m. liepos 31 d. Genujos Sant Agostino teatre – už surinktus pinigus (tada Niccolo buvo tik 13 metų) berniuką išsiuntė į Parmą, mokytis pas Alessandro Rolla (garsaus smuikininko ir pedagogo).

Kai tėvas ir sūnus atvyko pas A. Rolla, šis atsisakė juos priimti, nes sirgo. Bet šalia mokytojo kambario gulėjo smuikas ir tik vakar sukurto kūrinio natos. Tada Niccolo paėmė instrumentą ir čia pat sugrojo kūrinį – išgirdęs Paganini grojimą nusteбęs pedagogas atėjo pas svečius ir pasakė, kad neturi ko išmokyti berniuko – jis pats jau viską moka.

Pirma (gal ir karščiausia) kompozitoriaus meile tapo garsi dama, kurios vardą jis visada slėpė ir su kuria trejus metus pragyveno jos dvare Toskanoje. Tais metais jis išmoko groti gitara ir parašė 12 sonatų smuikui ir gitarai, taip pat tapo aistringų lošėju kortomis.

N. Paganini teigė turėjęs santykių su Elisa Bonaparte – vyresne Napoleono seserimi. Muzikantas buvo asmeninės jos gvardijos kapitonas ir turėjo dvaro virtuozo titulą, koncertuodavo, buvo spektaklių vadovas.

Maestro galėdavo atlikti kūrinius, net jei smuikui trūkdavo vienos ar daugiau stygų (kartą per koncertą nutrūko styga, bet jis toliau grojo). O imperatoriaus gimtadieniui Paganini parašė sonatą „Napoleonas“ vienai stygai (sol).

Muzikantas aktyviai gastroliavo Europoje, jo koncertai visur sulaukdavo stulbinamo populiarumo. Po mirties 1840 m. jo turtas buvo keli milijonai frankų.

N. Paganini buvo masonas. Jis sukūrė masonų himną ir atliko jį Didžiųjų Italijos Rytų ložėje. Organizacijos dokumentai taip pat patvirtina, kad jis priklausė masonams.

Savo mėgstamą smuiką (Guarneri darbo) smuikininkas testamentu paliko savo miestui Genujai. Jis nenorėjo, kad po jo mirties kas nors tuo smuiku groytų. Vėliau instrumentą pavadino Paganini našle. Virtuozo smuikų kolekcijoje buvo Stradivari ir Amati darbo smuikų.

LIETUVA IR PASAULIS

Parengė Vitalius Zaikauskas

Kardinolas apsilankė NATO misijoje

Vilnius (URM info) – Lietuvos užsienio reikalų ministras Linas Linkevičius sako, kad aukščiausio rango Vatikano kardinolo apsilankymas NATO oro policijos misijoje yra politinis signalas, rodantis neabejingumą regiono saugumui.

Tai ministras sakė komentuodamas Vatikano valstybės sekretoriaus Pietro Parolin susitikimą Šiaulių avia-

cijos bazėje su kariais, vykdančiais NATO oro policijos misiją. „Tai išskirtinis įvykis. Jį reikėtų vertinti kaip ir tam tikrą politinį signalą, žinant, kokia svarbi ši misija Baltijos šalių saugumui, – sakė L.Linkevičius. – Tai rodo neabejingumą ne tik mūsų regiono, Baltijos šalių saugumui, bet ir taikai pasaulyje”.

Jungtinėje Karalystėje – naujas Lietuvos garbės konsulas

Vilnius /Londonas (ELTA) – Kent grafystėje įsikūrusiame Ingress Abbey dvare gegužės 6 dieną oficialiai atidarytas Lietuvos garbės konsulas. Naujuoju garbės konsulu Anglijos pietryčiuose tapo verslininkas Sam Malin.

Atidarymo renginyje dalyvavo Kento grafystės politikos ir verslo bei Jungtinės Karalystės lietuvių bendruomenės atstovai. Vakaro kultūrinėje dalyje kompozitoriaus Mikalojaus Konstantino Čiurlionio kūrinius atliko pianistas Rimantas Vingras.

„Džiaugiuosi, kad šiame istoriniame dvare plevėsuos Lietuvos trispalvė. Konsulato atidarymas – suintensyvėjusių ryšių su Kento grafyste rezultatas, tikiuosi, kad naujasis garbės konsulas dar labiau išplės regioninį ekonominį bendradarbiavimą su Lietuva”, – sakė Lietuvos ambasadorė Jungtinėje Karalystėje Asta Skaisgirytė.

Jungtinėje Karalystėje taip pat veika Lietuvos garbės konsolatai Vidurio Vakarų Anglijoje, Dorset grafystėje ir Šiaurės Airijoje.

Vydūno vardas bus Pamyro kalnuose

Vilnius (BNS) – Vydūno 150-ųjų gimimo metinių proga alpinistai planuoja suteikti jo vardą viršūnei Pamyro kalnuose Tadžikijoje.

Vydūno (Vilhelmo Storosto) gimimo metinių minėjimo plane, kuris pateiktas Vyriausybei, numatyta, kad tai 2017 metais padarys Lietuvos keliautojų sąjunga.

Alpinistai jau nusižiūrėjo viršūnę, į kurią įkoptų pavadins ją Vydūno vardu. Ji yra tame pačiame Pamyro kalnų rajone, kur lietuviškai yra pavadinti dar trys kalnai – Lietuvos, Donelaičio ir Čiurlionio viršūnės.

Pamyro kalnai yra išsidėstę Centrinėje Azijoje, daugiausiai Tadžikistane, taip pat Kinijoje ir Afganistane.

Vyriausybė Vydūno gimimo me-

Lietuvos viršukalnė (6080 m) Pamyro kalnuose.
Wikipedia nuotr.

tinių minėjimo plane taip pat yra numatiusi pastatyti šiam visuomenininkui paminklus Klaipėdoje, Kaune ir Pagėgiuose, taip pat suteikti pastarojo miestelio savivaldybės viešajai bibliotekai Vydūno vardą.

Ūkininkai nemokamai dalins pieną

Vilnius (Bernardinai.lt) – Kooperuotus ūkininkus vienijanti Lietuvos žemės ūkio kooperatyvų asociacija „Kooperacijos kelias” praneša, kad vienydamasi su nepagrįstai aukštomis maisto produktų kainomis pasipiktinusiais piliečiais ji skelbia nemokamo pieno dalijimo akciją: antradienį, gegužės 10 dieną, Vilniuje, prie LR Žemės ūkio ministerijos, bei Rokiškyje, aikš-

telėje Respublikos g. 106 kooperuoti pieno gamintojai piliečiams nemokamai dalins pieną.

Šios akcijos tikslas – pademonstruoti, jog už litrą natūralaus pieno šiandien ūkininkui mokama vos 0,08–0,15 euro, tuo tarpu parduotuvėje nugriebtas pienas kainuoja bene dešimteriopai brangiau.

Nėštumą nutraukti galima būtų užsienyje

Vilnius (Mano vyriausybė) – Sveikatos apsaugos ministras Juras Požela sako, kad tuo atveju, jei šalyje būtų uždrausti abortai, moterys turėtų teisę už Lietuvos Privalomojo sveikatos draudimo fondo lėšas nėštumą nutraukti užsienio valstybėse.

„Labai įdomus paradoksas yra tas, kad pagal europines direktyvas, jei medicininė paslauga negali būti atlikta šalyje narėje, tai ji turi būti apmokama kitoje šalyje. Jeigu abortus mes uždraudžiame Lietuvoje, žmonės važiuos darytis abortų į Latviją ir mes juos turėsime apmokėti iš savo Privalomojo sveikatos draudimo fondo lėšų”, – sakė ministras.

Seime šiuo metu svarstomas Lietuvos lenkų rinkimų akcijos inicijuotas Gyvybės prenatalinėje fazėje ap-

saugos įstatymo projektas, kuriuo abortai būtų draudžiami išskyrus retus atvejus – išprievartavimą, pavojų moters gyvybei. Ministras sako, kad šioms pataisoms nepritaria.

„Aš laikausi nuomonės, kad mes neturėtume tapti dar viena šalimi prie labai mažo šalių skaičiaus, kuris draudžia abortus. Beje, pagal skaičius mes matome, kad abortų mažėja labai stipriai. Tai rodo, kad iš tiesų moterys supranta, kad vaikas nėra problema”, – kalbėjo ministras, pažymėjęs, kad uždraudusioje abortus šalyse masiškai daugėja nelegalių abortų.

Lietuvoje šiuo metu leidžiama iki 12 nėštumo savaitės nutraukti nėštumą be papildomų sąlygų. Abortai leidžiami daugumoje Europos Sąjungos šalių.

Britanija perspėjama dėl pasekmių

Frankfurtas (BNS) – Europa su nerimu laukia birželio 23-iosios, kai Britanija surengs referendumą, kuriame bus užduotas klausimas, ar šalis turi pasilikti 28 valstybių Bendrijoje. Apklausos rodo, kad didelė rinkėjų dalis dar nėra apsisprendusi.

Europos Komisijos pirmininkas Jean-Claude Juncker perspėjo, kad vadinamasis „Brexit” (Britanijos pasitraukimo) scenarijus neabejotinai sukeltų neprognozuojamų pasekmių Europos bendradarbiavimui, kurių visiškai nenoriu svarstyti, nes esu įsitikinęs, kad britai priims protinę sprendimą. „Visi europiečiai nori, kad Britanija liktų šeimoje”, – pridūrė jis, primindamas, kad ES vasarį sudarė su Britanija sąžiningą susitarimą dėl reformų, turinčių įtikinti tą šalį pasilikti bloke.

Britanija įstojo į tuometę Europos

Ekonominę Bendriją (EEC) 1973 metais, o dvejais metais vėliau surengtame referendume visuomenės palaikymas narystei buvo kiek didesnis negu 67 procentai. Tačiau šalies ryšiai su Briuseliu buvo įtempti, o Londonas pasirinko nedalyvauti kai kuriuose esminiuose Bendrijos projektuose, įskaitant prisijungimą prie euro ir Šengeno zonų.

ES įvardijo Britanijos pasitraukimo iš bloko pavojų kaip vieną svarbiausių veiksnių, galinčių sutrikdyti ekonomikos atsigavimą. Į šią diskusiją įsikišo netgi Jungtinės Valstijos – Prezidentas Barack Obama pasakė, kad buvimas ES nare padidina Britanijos įtaką pasaulyje. Jis taip pat perspėjo, kad Britanijai nusprendus pasitraukti iš Bendrijos ir mėginant pasirašyti atskirą prekybos sutartį su JAV, Londonas būtų „eilės gale”.

Šiaurės Korėja tobulins branduolinį ginklą

Pchenjanas (ELTA) – Pirmasis Šiaurės Korėjos valdančiosios partijos suvažiavimas per beveik 40 metų oficialiai parėmė šalies vadovo Kim Jong-Un politiką, numatančią plėtoti šalies branduolinį arsenalą. Tuo tarpu Pietų Korėja atmetė jo pasiūlymus vesti karines derybas ir gerinti santykius.

Tūkstančio delegatų suvažiavime patvirtinta politika, kad šalis nenaudos branduolinių ginklų, išskyrus tuo atveju, kai šalies suverenumui grės kitos branduolinės jėgos pavojus. Delegatai taip pat sakė, kad šalis dirbs dėl susi-

skirsčiusio Korėjos pusiasalio susijungimo.

„Tačiau jei Pietų Korėjos institucijos pasirinks karą, ...mes imsime karo, kurio metu negailestingai sunaikinsime susijungimui prieštaraujancias pajėgas”, – teigiama paskelbtame dokumente.

Per suvažiavimą dar kartą priimtas Šiaurės Korėjos argumentas, kad šalį imtis branduolinių atgrasinimo priemonių paskatino JAV prieššūkus.

Varšuvoje eitynės už demokratiją ir ES

Varšuva (BNS) – Apie ketvirtis milijono lenkų užplūdo Varšuvos centrinę gatvę dalyvaudami eitynėse, kuriose buvo raginama išsaugoti šalies vietą Europos Sąjungoje (ES) ir protestuoti prieš dešinėsios vyriausybės politiką, kuri, anot aktyvistų, žlugdo demokratiją.

Beveik ketvirtis milijono lenkų dalyvavo protesto eitynėse.
ELTA nuotr.

Demonstracijoje dalyvavo apie 240 tūkst. žmonių, tad šis sambūris buvo vienas iš didžiausių Lenkijoje nuo 1989 metų, kai žlugo komunistinis režimas.

Didžiulės protesto eitynės prasiėjo kasmetiniam ES šalininkų paradiui susijungus su demonstracija, kurią organizavo nauja prodemokratiinių grupių koalicija ir opozicijos partijos. Skanduodama „Laisvė, lygybė, demokratija!” didžiulė minia judėjo per

miesto centrą, mojuodama raudonomis ir baltomis Lenkijos bei mėlynos ir geltonos spalvos ES vėliavomis.

Šis protestas surengtas vystantis politinei krizei svarbioje Vidurio Europos šalyje, kurią pirmiausiai išprovokavo populistinės pakraipos dešinėsios partijos „Įstatymas ir teisingumas” (PiS) vyriausybės atlikti pokyčiai Konstituciniame Teisme.

Vatikanas turės atstovą Europos Komisijoje

Roma (Vatikano radijas) – Europos Komisijos pirmininkas Jean-Claude Juncker pasirinko simboliškai reikšmingą laiką ir vietą – savo apsilankymą Vatikane, kartu su kitais ES vadovais, Karolio Didžiojo premijos įteikimo popiežiui Pranciškui progą – paskelbti, jog paskiriamas ir darbą pradeda pirmasis Specialusis pasiuntinys religijos ir įsitikinimų laisvės gynimui už Europos Sąjungos (ES) ribų.

Šias pareigas nuo gegužės 6 d.

pradėjo eiti slovakų politikas Jan Figel.

Ta proga Juncker pasakė, jog „religijos ar įsitikinimų laisvė yra pamatinė teisė, kuri yra ES pamatų dalis. Nenutrūkstantis religinių ir etninių mažumų persekiojimas šios laisvės gynimą ir skleidimą, ES viduje ir išorėje, padaro dar svarbesniais. Aš manau, kad Jan Figel, mūsų specialusis pasiuntinys, padės mums šiame uždavinyje, aštrindamas mūsų žvilgsnį ir užtikrindamas, kad ši svarbi tema sulauks dėmesio, kurio nusipelno”.

Iškilmingos šv. Mišios prie Vilniaus Arkikatedros – baigiamasis Nacionalinio gailestingumo kongreso akordas.

G. Savickio nuotr.

„Tikiuosi, kad atvykau praminti popiežiui kelio“

Prezidentė Dalia Grybauskaitė Vatikano valstybės sekretoriui kardinolui Pietro Parolin įteikė valstybės apdovanojimą – Vytauto Didžiojo ordino Didįjį kryžį.

Dačkaus nuotr.

Atkelta iš 1 psl.

„Atverkime savo širdis Dievo gailestingumui ir siekime jo atleidimo. Skatinkime atlaidumą ir susitaikymą savo namuose, mokyklose, darbovietėse ir bendruomenėse. Kaip gerasis samarietis, tapkime jautresni kitų fiziniams ir dvasiniams poreikiams, savo tikėjimą konkrečiai reiškdami gerais darbais“, – pamoksle ragino popiežiaus pasiuntinys.

Mišių pabaigoje kardinolas Pietro

keš Nacionalinis gailestingumo kongresas – pagrindinis Jubiliejinių gailestingumo metų renginys Lietuvoje. Penktadienio vakarą vilniečiai ir miesto svečiai klausė koncertų, stebėjo spektaklį, ėjo į piligriminį žygį po Vilnių – Gailestingumo miestą. Šeštadienį vyko arti 50 paskaitų, popietę Katedros aikštėje pora šimtų kunigų klausė išpažinčių. Šeštadienio vakarą Katedros aikštėje koncerte klausytojus džiugino sesuo Cristina, „Italijos balso“ laimėtoja, kuri liudijo savo tikėjimą dainomis ir nuoširdžiais žodžiais.

Miesto gatvėmis buvo nešamas visame pasaulyje garsus Gailestingojo Jėzaus atvaizdas, nutapytas Vilniuje pagal šv. Faustinos regėjimus. Vilniuje gyvenusi šventoji Faustina dienoraštyje rašo regėjusi paveikslė atgyjantį Jėzų, laiminantį miestą bei sutraukantį pančius, dengiančius žmones. Paveikslas yra gerbiamas Dievo Gailestingumo šventovėje Vilniuje, kuri yra atvira visą parą.

Sekmadienio procesijoje nuo Nepriklausomybės aikštės iki Katedros ėjo Vatikano valstybės sekretorius kardinolas P. Parolin, apaštalinis nuncijus arkivyskupas P. L. Quintana, Lietuvos vyskupai, vyskupai iš Baltarusijos ir Lenkijos, kunigai, vienuoliai ir vienuolės, gausiai susirinkę Vilniaus gyventojai ir miesto svečiai. Šv. Mišiose dalyvavo broliškų bažnyčių atstovai. Visame renginyje talkino keli šimtai įvairaus amžiaus savanorių.

Bernardinai.lt

Nereikėtų bijoti pabėgėlių antplūdžio

Atkelta iš 1 psl.

Prezidentės teigimu, Šventojo Sosto palaikymas visuomet buvo ir išlieka svarbus Lietuvai. Sunkiausiu okupacijos ir spaudos laikotarpiu Vatikanas rėmė Lietuvos žmonių laisvės siekį, stiprino drąsą ir pasiryžimą vieningai kurti nepriklausomą valstybę. Šiandien Europai susiduriant su išbandymais jos saugumui ir vienybei, Šventojo Sosto moralinė lyderystė įpareigoja nebijoti ir toliau ginti laisvę bei taiką, saugoti žmogiškąjį orumą Europoje ir už jos ribų.

Prezidentė su aukštu Vatikano pareigūnu aptarė Lietuvos ir Šventojo Sosto bendradarbiavimą bei pakartojo Lietuvos žmonių kvietimą popiežiui Pranciškui atvykti į mūsų šalį. Šalies vadovė Šventąjį Tėvą apsilankyti Lietuvoje pakvietė ir oficialaus vizito Vatikane metu, 2015 m. spalį. Praėjusią savaitę šalies vadovė dalyvavo iškilmingoje ceremonijoje Vatikane, kurioje popiežiui Pranciškui buvo įteiktas Tarptautinis Karolio Didžiojo apdovanojimas. Prezidentė taip pat yra šio apdovanojimo laureatė.

Susitikime su kardinolu šalies vadovė pabrėžė aktyvų Bažnyčios vaidmenį skleidžiant pakantumo ir gailestingumo žinią visuomenėje, pade-

dant patiems pažeidžiamiausiems žmonėms. Bažnyčia ir jos organizacijos taip pat prisideda prie prezidentės inicijuotos nacionalinės kampanijos „Už saugią Lietuvą“, kuria siekiama padėti smurtą, priklausomybes kenčiantiems žmonėms, skatinti išsivairinimą ir globą, stabdyti patyčias ir savižudybes.

Tarptautinės taikos ir teisingumo stiprinimas yra vienas svarbiausių Šventojo Sosto prioritetų. Šalies vadovė su Vatikano valstybės sekretoriumi aptarė grėsmes regiono ir visos Europos saugumui, kalbėjosi apie padėti Ukrainoje ir pagalbą šios šalies žmonėms. Vatikanas smerkia karinę agresiją, ragina sustabdyti tarptautinės teisės pažeidimus, o visus Europos tikinčiuosius – prisidėti prie humanitarinės pagalbos Ukrainai. Lietuva aktyviai padeda Ukrainos žmonėms. Nuo Rusijos agresijos Ukrainoje pradžios Lietuvos suteikta humanitarinė parama šiai šaliai ir joje dirbančioms Jungtinių Tautų, Raudonojo Kryžiaus organizacijoms siekia 1 milijoną eurų.

Vilniaus universiteto Šventųjų Jonų bažnyčioje P. Parolin anglų kalba skaitė paskaitą tema „Šventojo Sosto diplomatinė veikla taikos labui“.

Bernardinai.lt

V. Ališauskas:
„Popiežiaus vizitas būtų paraginimas Lietuvai ir Europai kurti žmogiškesnę visuomenę“

Apibendrinamas popiežiaus legato vizitą bei žinią apie numatomą popiežiaus vizitą Lietuvoje, buvęs Lietuvos ambasadorius Vatikane Vytautas Ališauskas pabrėžė Pranciškaus troškimą Vilniuje šiomis dienomis vykusiam Nacionaliniam Gailestingumo kongresui suteikti labai aukštą lygį.

Lankydamasis Lietuvoje kardinolas Pietro Parolin aiškiai pareiškė, jog popiežius Pranciškus ketina atvykti į Lietuvą. Kol kas dar nėra nustatyta galimo vizito data nei kitos detalės. Premjeras Algirdas Butkevičius yra užsiminęs galimai apie 2018 metus, kai Lietuva švęs Valstybės atkūrimo šimtmetį. Tuo tarpu popiežiaus legatas spontaniškai kreipdamasis į Gailestingumo kongreso dalyvius pasibaigus sekmadienio Mišioms, pabrėžė troškimą, kad toks vizitas įvyktų kuo anksčiau.

„Popiežiaus apsilankymas Lietuvoje dar kartą primintų, kad esame visuotinės Bažnyčios dalis, leistų naujai išgyventi visuotinės Bažnyčios artumą“, – sakė Vytautas Ališauskas. Anot jo, popiežius rodo didžiausią dėmesį šalims, kur ypač reikalingas susitaikymas, padrasinimas ir gailestingumo liudijimas. Kodėl tokio dėmesio sulaukė ir Lietuva? „Lietuva yra tipiška europinė šalis, – teigia Ališauskas, – sekuliari, dažna užmirštanti ne tik Dievą, bet ir žmogų. Popiežiaus apsilankymas būtų paraginimas grįžti prie vertybių, tų pagrindų, kurie paskatintų kurti žmogiškesnę visuomenę. Štai kardinolas Pietro Parolin savo paskaitoje aiškiai pabrėžė, jog Katalikų Bažnyčia brangina ir vertina žmogaus teises, tačiau jas mato ir vertina daug platesniame, Evangelijos kontekste“.

Bernardinai.lt

Arkivyskupas Gintaras Grušas, kardinolas Pietro Parolin ir premjeras Algirdas Butkevičius.

G. Savickio nuotr.

Parolin lietuviškai ištare „Ačiū“. Jis dėkojo už susirinkusiųjų tikėjimą, maldas, krikščionišką liudijimą, linkėjo būti gailestingumo apaštalais. „Aš tikiuosi, kaip jau pasakiau vakar Kryžių kalne, kad esu kaip Jonas Krikštytojas, kuris paruošia kelią. Duok Dieve, kad kuo greičiau įvyktų popiežiaus kelionė į šį kraštą“, – kalbėjo kardinolas Parolin. Susirinkusieji garsiais plojimais dėkojo kardinolui už šią žinią.

Šv. Mišiomis baigėsi tris dienas tru-

Lietuvos šaulių sąjunga išeivijoje (LŠSI)

VARDANTOS LIETUVOS

Bebaimis partizanų vadas

Kovo 18 dieną, prieš 111 metų Alytaus apskrities Nedzingės valsčiaus Vadėnų kaime pasiturinčio ūkininko šeimoje gimė pedagogas, leidėjas, kariškis, visuomenininkas, žymus partizanų vadas, Lietuvos Laisvės Kovos Sąjūdžio prezidiumo narys, Visuomeninės dalies viršininkas, 1949 m. vasario 16 d. LLKS Tarybos Nepriklausomybės Deklaracijos signataras, partizanų pulkininkas Juozas Šibaila-Merainis, Diedukas. Baigęs Alytaus mokytojų seminariją, dirbo Alytaus, vėliau Ukmergės apskrityje, taip pat mokytojavo Panoteriuose, o 1934–1940 m. buvo Staškūniškio (prie Anykščių) pradžios mokyklos vedėjas ir mokytojas.

Įki sovietinės okupacijos Juozas Šibaila buvo aktyvus visuomenininkas: Šaulių sąjungos narys, jaunalietuvis, skautas. Jis buvo išrinktas sąjungos „Jaunoji Lietuva“ Kurklių (Anykščių raj.) apylinkės vadu. Nuo 1940 m. pradžios dirbo Balninkų (Molėtų raj.) pradžios mokyklos vedėju ir mokytoju. Taip pat buvo išrinktas Balninkų šaulių kuopos vado pavaduotoju. Už aktyvią visuomeninę veiklą Lietuvos Respublikos Prezidento A. Smetonos dekretu buvo apdovanotas Vytauto Didžiojo 2-ojo laipsnio ordinu, už veiklą Šaulių sąjungoje – Šaulių Žvaigždė.

Prasidėjus sovietinei okupacijai Juozas ir Ona (J. Šibaila vedė mokytoją Oną Augustinaitę 1928 m. ir augino tris sūnus: Vytautą, Rimvydą ir Kęstutį). Šibailos mokytojavo Ukmergės apskrities Balninkų miestelyje. Tačiau 1941 metais birželio 14 dieną visa J. Šibailos šeima, išskyrus jį patį, nes tuo metu nebuvo namuose, buvo ištremta į Katunskojės gyvenvietę Smolenskojės rajone, Altajaus krašte. Išvengęs tremties, J. Šibaila jau po savaitės, prasidėjus 1941 metų birželio 23 d. sukilimui, surinko likusius šaulius ir buvo aktyvus sukilimo Balninkų apylinkėse organizatorius ir dalyvis. Jo vadovaujami sukilėliai dar iki vokiečių kariuomenės pasirodymo užėmė Balninkų valsčių ir perėmė valdžią. Vokiečių okupacijos metais toliau dirbo Balninkų mokykloje mokytoju, organizavo mokinių meno saviveiklą, dramos kolektyvą, mokė jaunimą tautinių šokių, jis pats labai mėgo groti armonika. Apsisprendęs ginti Lietuvą nuo antros sovietinės invazijos, 1944 m. vasario mėn. įstojo į generolo Povilo Plechavičiaus formuojamą Vietinę rinktinę, bet ją išformavus, grįžo į Balninkus ir, vengdamas sovietinių represijų, pasitraukė į pogrindį.

1944 metų rudenį jis išėjo partizanauti, pasirinko Dieduko slapyvardį. Subūrė pirmuosius partizanus Ukmergės rajone. Tai buvo Lietuvos kariuomenės karininkai, kariai, šauliai, janaietuviai, ūkininkai. Beje, išlikusiose tų laikų partizanų nuotraukose Juozas Šibaila, vilkėdamas uniformą, visada segėjo Šaulio ženklą. Nuo 1944 metų rudens iki 1945 metų gruodžio jis buvo Lietuvos Laisvės armijos Ukmergės 2-jo rajono partizaninio judėjimo vado pavaduotojas. Dar 1944 metais rugsėjo mėn. jis suvienijo atskirai veikusius Balninkų, Kurklių, Kavarsko, Pabaisko, Šešuolių, Želvos ir Žemaitkiemio partizanų būrius į Balninkiečių Laisvės rinktinę. Jai vadovavo, surengė du pirmuosius partizanų išpuolius Balninkuose, mėgino perimti miestelio valdžią. 1945 m. pavasarį šioje rinktinėje jau buvo apie 500 laisvės kovotojų.

1945 metų pabaigoje pertvarkius partizanų junginių struktūras, nuo 1946 m. vasario mėn. J. Šibaila skiriamas Didžiosios Kovos apygardos (DKA) „B“ rinktinės štabo viršininku, redagavo rinktinės leidinį „Tėvynė šaukia“, koordinavo partizaninę veiklą pietinėje dabartinio Anykščių rajono teritorijoje. 1945–1948 m. štabas veikė Žvirblėnų kaime, po Kostantino ir Angelės Zukų sodybos namo grindimis įrengtame bunkeryje.

Nuo 1948 metų vasario mėn. J. Šibaila, pasi-

Juozas Šibaila-Merainis partizanauti pradėjo 1944-ųjų rudenį.

Archyvinės nuotraukos

keitęs slapyvardį ir nuo to laiko žinomas kaip Merainis, dirbo Šiaurės Rytų Lietuvos (Karaliaus Mindaugo) srities štabe, likdamas Žvirblėnuose. Kai ilgiau vienoje vietoje pasilikti tapo nesaugu, nuo 1948 m. rudens savo štabo bunkerius buvo įsikūręs Molėtų, vėliau Radviliškio apylinkių miškuose.

1948 metais lapkričio mėnesį Šiaulių apskrities Duko miške įvykusiame partizanų atstovų posėdyje Algimanto, Vytauto ir Didžiosios Kovos partizanų apygardų įgaliotinis J. Šibaila-Merainis buvo paskirtas laikinai eiti Bendro demokratinio pasipriešinimo sąjūdžio (BDPS) Visuomeninės dalies viršininko pareigas. Jam suteiktas partizanų majoro laipsnis. J. Šibaila-Merainį kaip mokytoją, tos pačios kartos žmogų, suprantantį kitą iš pusės žodžio, BDPS pirmininkas, vyriausiasis partizanų vadas Jonas Žemaitis-Vytautas labai vertino. Merainiui buvo pavesta parengti Sąjūdžio Visuomeninės dalies programą. 1949 metais vasario mėn. Radviliškio rajono Minaičių kaime įvykusiame visos Lietuvos partizanų vadų suvažiavime. J. Šibaila-Merainis buvo išrinktas Lietuvos Laisvės Kovos Sąjūdžio Ta-

rybos prezidiumo nariu, pirmininko (Jono Žemaičio-Vytauto) pavaduotoju, LLKS Visuomeninės dalies viršininku. Jis, drauge su kitais suvažiavime dalyvavusiais vadais, vasario 16 d. pasirašė LLKS Tarybos Deklaraciją. Jis buvo LLKS ideologas, 1949 metais parengė partizanų dvasinio parengimo nuostatų projektą (labiau susipažinę su tarpukario Lietuvos šaulių sąjungos ideologinėmis nuostatomis šiame projekte išvelgs tapačių detalių). Nuostate buvo nubraižyti pagrindiniai laisvosios spaudos principai: atskleisti okupacinės valdžios nusikaltimus, ugdyti tautos meilę Tėvynei, rūpintis jos sąmoningumo, kultūros ir dorovės kėlimu, kovoti su ydomis, informuoti visuomenę apie vidaus ir užsienio politiką, auklėti tautą demokratiniam žmonijos gyvenimui. Rūpindamasis, kaip pats sakė, „kad naujos kartos turėtų supratimą apie partizanus ir LLKS tikslus“, ragino rinkti visus laisvės kovos liudijimus. Jo skatinami partizanai rašė dienoraščius, kūrė eilėraščius, kaupė laisvės kovų archyvą. Su dideliu pasišventimu jis leido laikraštį „Prie rymančio Rūpintojėlio“, kartais ir pats susitapatindamas su Rūpintojėlio, besąlygiška

Sėdi (iš k.): DKA „B“ rinktinės štabo narys Jonas Juras-Žilvinys, ryšininkė Bronislava Tamulytė, DKA B rinktinės štabo viršininkas Juozas Šibaila-Diedukas, ryšininkė tarp DKA „B“ rinktinės ir Algimanto apygardos Janina Tamulytė-Vaivorykštė. Antroje eilėje stovi neatpažintos rėmėjos ir ryšininkės.

meile mylinčio visus žmones, įvaizdžiu. Nuo 1949 m. kovo iki 1953 m. vasario buvo išleista 23 šio leidinio numeriai ir kai kurių jų tiražas siekė 1 tūkst. egzempliorių. Jis buvo ir autorius, ir redaktorius, ir spaustuvininkas. Jo iniciatyva buvo išleistas LLKS laikraštis „Sutemų keleivis“ (1949–1950 metais apie 10 numerių) partizanų maldynas „Rūpintojėlis“, buvo įsteigtos dvi pagrindžio leidyklos „Romuva“ ir „Tarka“. Šios leidyklos leido tarnybiniam naudojimui skirtą Vyriausiosios partizanų vadovybės slapta leidinį, visos Lietuvos partizanų daliniams informuoti „LLKS tarybos biuletenis“.

Panaikinus Visuomeninės dalies vadovybę, J. Šibaila-Merainis 1950 metais gegužės mėn. tapo LLKS tarybos prezidiumo pirmininko padėjėju – visuomeninės veiklos vadovu. Buvo pakeltas ir jo karinis laipsnis – jis tapo partizanų pulkininku. Tų pačių metų lapkričio 23 d. LLKS Tarybos prezidiumo pirmininko aktu J. Šibaila-Merainis už drąsą, pasiaukojimą ir ypatingą darbštumą buvo apdovanotas visų trijų laipsnių Laisvės kovos kryžiais.

1951 metais LLKS vadovybė nusprendė J. Šibaila-Merainį perkelti į Rytų Lietuvą. Atestuodamas Rytų Lietuvos partizanų rinktinės, jis raitas ir pėsčias aplankė visas partizanų rinktinių vadavietes. 1952 metais birželio mėn. jis, vykdydamas J. Žemaičio-Vytauto nurodymą, perėmė iš Jono Kimšto-Žalgirio vadovavimą Rytų Lietuvos partizanams. Birželio 7–9 dienomis sušauktame Rytų Lietuvos partizanų vadų sąskrydyje J. Šibaila-Merainis iš Didžiosios Kovos ir Vytauto apygardų likučių suformavo 3-ąją partizanų apygardą. Nors jau buvo silpnos sveikatos, jis toliau nenuilstamai dirbo, rūpinosi partizanų dvasingumu, stengėsi, kad nenutrūktų LLKS leidinio „Prie rymančio Rūpintojėlio“ leidyba, mėgino atgaivinti visuomenei skirtą leidinį „Aukštaičių kova“. 1953 m. vasario 11 d., niekšingai išdavus vadavietės bunkerį (Panevėžio apskr.,

Juozas Šibaila (d.) su DKA „B“ rinktinės štabo poligrafinės dalies viršininku Jonu Juru-Žilviniu (1922–1949).

Ramygalos valsč., Dovydų miške) Juozas Šibaila-Merainis su savo pavaduotoju Povilu Žiliu-Audrūnu žuvo nelygioje kovoje.

Bebaimis partizanų vadas Juozas Šibaila-Merainis, Diedukas, jo pasišventimas laisvai Lietuvai, pasiaukojimas Tėvynei ir tautai, jo kova neliko užmiršta mūsų širdyse... 1997 m. gruodžio 17 d. jam buvo suteiktas Kario savanorio statusas (po mirties), 1998 m. gegužės 13 d. pulkininko leitenanto laipsnis, tų pačių metų gegužės 19 d. jis buvo apdovanotas Vyčio kryžiaus 1-mo laipsnio ordinu (po mirties). 2001 m. lie-

pos 14 d. J. Šibailos-Merainio ir jo pavaduotojo Povilo Žilio-Audrūno, Klevo žuvimo vietoje buvo atidengtas paminklinis akmuo, Pašto voku serijoje „Penktasis laisvosios Lietuvos prezidentas ir jo vadovybė“ išleistas J. Šibailai-Merainiui skirtas vardinis suvenyrinis vokas (autorius – Antanas Rimantas Šakalys, 2007 m.), Lietuvos Laisvės Kovos Sąjūdžio Tarybos 1949 m. Vasario 16-osios Nepriklausomybės Deklaracijos paskelbimui skirtame memoriale, įrengtame Minaičiuose 2010 m., įamžinta ir Juozo Šibailos-Merainio, Dieduko veikla ir atminimas.

Paruošė Stasys Ignatavičius

Donatas Januta. „Lietuviški takai“

Vilnius, 2015 m., 300 psl.

Šioje gausiai iliustruotoje knygoje pristatomi San Francisco advokato, istorijos tyrinėtojo Donato Janutos rašiniai apie šiandienos ir praeities Lietuvą ir lietuvius.

Aptarti santykiai tarp lietuvių ir žydų. Pristatyti Lietuvos karžygiai, tarp kurių generolai Povilas Plechavičius ir Vincas Vitkauskas, bei kovojusieji Afganistane. Aprašyti Amerikos lietuviai komunistai, jų gyvenimas ir veikla, jų susikirtimai su į JAV atvykusiais „dipukais“. Prisiminti du Amerikoje gimę lietuviai, kurie Lietuvoje tapo mirtini priešai – partizanas Adolfas Ramanauskas ir išdavikas Juozas Markulis...

Daug kitų žmonių, įvykių, ir vaizdų iš lietuvių gyvenimo bei veiklos rasite šiame rinkinyje. Autorius paseka ir lietuvių pėdsakus Baltarusijoje, Prūsijoje, Lenkijos Suvalkų krašte, Latvijoje. Knyga skirta visiems, kas domisi Lietuva, lietuviais, jų veikla ir gyvenimu.

Knygą „Lietuviški takai“ galite įsigyti „Draugo“ knygynėlyje.

Kaina – 25 dol.

(Illinois valstijos pridėtinės vertės mokestis – 9,25 proc., persiuntimas paštu – 5 dol.)

Teiraukitės tel. 773-585-9500

SKAUSMO GYDYMAS

DR. RENATA VARIAKOJYTĖ

SKAUSMO GYDYMO SPECIALISTĖ
7600 W. College Drive
Palos Heights, IL 60463
Tel. 708–361–5550
Nugaros, kaklo, galvos, sąnarių bei kitų skausmų gydymas

VIDAUS LIGOS

EDMUNDAS VIŽINAS, M.D., S.C.

VIDAUS LIGŲ GYDYTOJAS
Kalbame lietuviškai
6918 W. Archer Ave. St. 5 ir 6
Chicago, IL 60638
Tel. 773–229–9965
Valandos susitarus

AKIŲ LIGOS

DR. ŽIBUTĖ ZAPARACKAS

DR. PAUL KNEPPER
Akių ligos – chirurgija
150 E. Huron, Suite 1000
Chicago, IL 60611
Valandos susitarus
Tel. 312–337–1285

ARAS ŽLIOBA, M.D.

AKIŲ LIGOS – CHIRURGIJA
219 N. Hammes Avenue
Joliet, IL 60435
Tel. 815–741–3220

DANTŲ GYDYTOJAI

DR. JOVITA KERELIS

DANTŲ GYDYTOJA
9525 S. 79 th Ave., Hickory Hills, IL
Tel. 708–598–8101

EUGENE C. DECKER, DDS, P.C.

DANTŲ GYDYTOJAS
Lietuviams sutvarkys dantis už prieinamą kainą
Susitarimui kalbėti angliškai arba lietuviškai
4647 W 103 St, Oak Lawn, IL
25 E Washington, Ste 1121,
Chicago, IL Tel. 708–422–8260

ATLANTIC Express Corp.

SIUNTINIAI Į VISA EUROPOS SĄJUNGĄ

+ Ukraina, Baltarusija, Moldova, Rusija

Greičiausi pristatymo terminai

Kiekviena dėžė nemokamai apdrausta \$100

Sigiloms automobilių gabenimą į visas pasaulio šalis, automobilių pirkimą iš visų JAV aukcionų, asmens turto perkraustymą

Asmeninės siuntos
708-907-3000
Siuntinių paėmimas iš namų
630-774-2136

Sekite savo siuntas:
AtlanticExpressCorp.com/tracking

Centrinio ofiso adresas
8801 S. 78TH AVE, BRIDGEVIEW, IL 60455

Siuntinių Priėmimo Vietos

Atlantic Express Centrinis Ofisas
8801 S. 78th Ave. Bridgeview, IL 60455
Tel: 708-907-3000

Rita
6551 South Cass Ave Westmont, IL 60559
Tel: 630-964-7882

Florist Queen
1520 Potterswood Lane Naperville, IL 60563
Tel: 630-741-4445

Eurus Deli
22 W. 535 Butterfield Rd., Glen Ellyn, IL 60137
Tel: 630-469-4290

Bionet
350 Townline Rd. Mundelein, IL 60060
Tel: 847-566-6676

Always with Flowers (Royal Petal Inc.)
1138 S. State St., Lemont, IL 60439
Tel: 630-257-0539

Excel Insurance
5150 W. Belmont Ave #4, Chicago, IL 60641
Tel: 773-777-4700

Romanian American Network
6201 W. Howard St. 83 Niles, IL 60714
Tel: 847-897-6710

Granitex
704 N. Larch Ave. Elmhurst, IL 60126
Tel: 630-889-1838

Atlantic Express Chicago
2715 W. 71 St. Chicago, IL 60629
Tel: 773-476-2655

Harvest Fresh
(Via South) 100 E. Rand Rd. Arlington Heights, IL 60004
Tel: 224-625-6331

Real Exteriors
3740 N. 25th Ave. Suite D Schiller Park, IL 60176
Tel: 847-671-1155

Libertarian Plaza
9921 S. Roberts Rd., Palos Hills, IL 60465
Tel: 708-599-9866

Gates Caves
6501 W. Irving Park Rd. Chicago, IL 60634
Tel: 773-283-7701

Kunigaikščių Užieiga
6312 S. Harlem Ave, Summit, IL 60501
Tel: 708-594-8622

Blommed 2
4549 N. Harlem Ave. Hanwood Heights, IL 60706
Tel: 773-556-2430

Kalyra
338 S. Rohlfing Rd. Palatine, IL 60074
Tel: 847-776-7766

Continental USA
2207 W Chicago Ave, Chicago, IL 60622
Tel: 773-489-9770

Aldona Prapuolenytė, gyvenanti **Putnam, CT**, kartu su metinės „Draugo“ prenumeratos mokesčiu atsiuntė 50 dol. Dėkojame už ne vienerių metų paramą.

Teresė Vaitkūnas, gyvenanti **Warren, MI**, pratęsė metinę „Draugo“ prenumeratą ir paaukojo 50 dol. Padėka už išsaugotą lietuviško žodžio skambėjimą.

Algimantas Kelertas, gyvenantis **Lemont, IL**, kartu su metinės „Draugo“ prenumeratos mokesčiu atsiuntė 50 dol. Nuosirdžiausius padėkos žodžius skiriame Jums.

Raimonda Apeikis, gyvenanti **Los Angeles, CA**, pratęsė metinę „Draugo“ prenumeratą ir paaukojo 50 dol. Nuosirdžiai dėkojame už suteiktą finansinę paramą.

Regina Ann Goebel, gyvenanti **Livonia MI**, kartu su metinės „Draugo“ prenumeratos mokesčiu atsiuntė 50 dol. Jūsų paramos dėka dar ilgai gyvuos lietuviškas spausdintas žodis.

Ruth Gricius, gyvenanti **Agoura Hills, CA**, pratęsė metinę „Draugo“ prenumeratą ir paaukojo 50 dol. Padėka už išsaugotą lietuviško žodžio skambėjimą.

Irena Lileikis, gyvenanti **Omaha, NE**, kartu su metinės „Draugo“ prenumeratos mokesčiu atsiuntė 50 dol. Dėkojame už ne vienerių metų paramą.

PAS MUS IR APLINK MUS

Bostone bus teikiamos konsulinės paslaugos

Birželio 4 dieną Lietuvos Respublikos generalinis konsulas New Yorke rengia konsulinių pareigūnų išvykstatamąją misiją į Massachusetts valstiją, Bostono miestą.

Konsulinės paslaugos misijos metu bus teikiamos Lietuvių namuose, adresu 368 West Broadway, South Boston.

Konsulinės misijos metu bus priimami Lietuvos piliečių prašymai dėl pasų keitimo ir išdavimo, užsienyje registruotų civilinės būklės aktų įtraukimo į apskaitą Lietuvoje, gyvenamosios vietos deklaravimo, konsulinės registracijos. Taip pat bus atliekami notariniai veiksmai ir priimami prašymai dėl Lietuvos Respublikos pilietybės.

Užsiregistruoti konsulinių paslaugų gavimui ir dėl išsamesnės informacijos prašome skambinti į Lietuvos generalinį konsulatą New Yorke tel. 1-212-354-7840 arba rašyti el. paštu konsuline.misija.ny@urm.lt

Kviečiame į Partizanų dienos žygį

Partizanų diena švenčiama trečiąjį gegužės sekmadienį. Tai proga atiduoti pagarbą visiems tiems, kurie už idealus ir mūsų laisvę paguldė galvas. Čikagos jūrų šaulių kuopa „Baltija“ organizuoja žygį Partizanų dienai paminėti. Žygis vyks gegužės 22 d. 1 val. p. p. Sag Valley Forest Preserve, Palos Park, IL 60464. Renkamės mašinų stovėjimo aikštelėje Forty Acre Woods prie La Grange ir 119 str. (rytinėje pusėje). Žygeiviai galės pasirinkti trąsos ilgį, pasitikrinti savo galimybes kopiant ir leidžiantis laiptais. Pasipuoškime šauliška lietuviška atributika. Po žygio vaišinsime kareiviška koše. Tikimės gausaus dalyvių būrio. Jei iškilis klausimų, skambinkite Rimantui Šalaviejui tel. 708-691-3319.

Pasaulio lietuvių centro (PLC) golfo turnyras Birželio 11 d., šeštadienį, Old Oak Country Club

Negalvok – golfuok! Šiais metais vietų golfo žaidėjams tik 144. Registruokitės ir dalyvaukite. Jūsų laukia smagūs žaidimai, naujos pažintys, lietuviškas maistas ir gėrimai. Visas renginio pelnas skirtas PLC remonto darbams. PLC yra 501(c)(3) ne pelno siekianti organizacija. Turnyro informacija golfo žaidėjams ir rėmėjams:

<https://www.facebook.com/events/1705314146406070>

LIETUVIŲ OPERA ČIKAGOJE 60-ASIS JUBILIEJINIS SEZONAS

2016 M. GEGUŽĖS 15 D.
3 VAL. P.P.

J. Sterling Morton
High School Auditorium
2423 S. Austin Blvd.
Cicero, IL 60804

Atlikėjams vizos jau gautos - spektaklis tikrai įvyks!

FRANZ LEHAR
OPERETĖ

„Paganini“

Režisierius – Kęstutis Jakštas
Dirigentas – Julius Geniušas

BILIETAI PARDUODAMI:
Old Vilnius Cafe, Darien, IL ir
Lithuanian Plaza Bakery & Deli,
Palos Hills, IL

Bilietus taip pat galima užsisakyti
internetiniame puslapyje:
operalt.com

Informacija dėl bilietų tel.:
773 547 0520
708 692 8934

LIETUVIŲ KALBOS KURSAI

suaugusiems

DAINAVOS STOVYKLOJE – Manchester, MI

š. m. rugpjūčio 7–14 d.

Pradedantiems, pažengusiems ir norintiems patobulinti savo kalbą.

Jūsų amžius ir išsilavinimas nesvarbu.

Susisiekite su Aušrele Sakalaite

tel. 630-243-6302 arba el. paštu: ausreles@comcast.net

TICKETS | BILIETAI
NOW ON SALE | JAU PARDAVIME

07.03.2016
@ROYAL FARMS ARENA
BALTIMORE, MD

SECURE YOUR SEAT FOR THE
SUNDAY DANCE FESTIVAL
1:00 PM

REZERVUOKITE VIETAS
ŠOKIŲ ŠVENTĖS PAGRINDINĖJE PROGRAMOJE

sokiusvente2016.org/tickets/festival

BUY TICKETS NOW AT PIRKITE BILIETUS